

ANY 4 Delta

LLOEN

EL PRAT, JUNY 1981 - N.º 37 - 60 PTS.

¿A QUÉ PISO
VAMOS A
DISCUTIRLO?
¿AL TUYO
O AL MIO?

CON LA EDICION CERRADA

LOS SOCIALISTAS ROMPEN EL "PACTE DEL PROGRES"

Tras los sucesos de la Permanente Municipal del Jueves día 25, en la que se hicieron graves acusaciones, el portavoz Socialista Alfred Jarque comunicó a un redactor de DELTA que el "pacte" quedaba roto. En nuestra próxima edición Informaremos ampliamente.

JA TENIM DIVORCI

Delta tenia razón

AYUNTAMIENTO Y GENERALITAT RECONOCEN LA INFRACCION

CASO CASAFERMA

La empresa deberá derribar parte de un edificio

Así es toda la amplia gama
VIDEORAMA II PHILIPS

teleradio

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT
para los que saben comprar... y ahorrar

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIÓ
"DELTA DEL LLOBREGAT"

GESTOR
Jaume Monés i Albet

CONSELL DELEGAT
DE DIRECCIÓ
Jaume Monés, Pere Baltà
i Jaume Codina

CONSELL DE REDACCIÓ
INFORMACIÓ LOCAL
Jordi Gili (coordinador), Manuel
Dobaño, Jaume Ridaura, Jordi
Terrones, Guzman Fibla

INFORMACIÓ CULTURAL
Juli Miralles, Miquel Domènech (J)
Daniel J. Prat, Ramon Roigé

CRONICA POLITICA
Ramon Arcarons (coordinador)
Pere Azuara, Pere Pedrals,
Jardi Ribas, Jordi Terrones

ESPORTS
Esteban González (coordinador)
Joan Caballé, Joan Margalef

INFORMACIÓ GRAFICA
Albert Tomás (coordinador)
Xavier Bertomeu

DIBUIXANTS
Angel Garcia (coordinador), Josep Mayol
Manuel Padilla, Francesc Baltà,
Miquel Domènech S. Jordi Gelabert

ARXIU
Miquel Domènech

CRONICA TRIBUTARIA
Joan Anglés

"EL SEXO SENTIDO"
Joan Miñarro

EQUIP DE CONFECCIÓ
REDACTOR EN CAP
Pere Baltà
R. Arcarons, X. Bertomeu, J. Caballé,
J. Gelabert, E. González, F.N. Gordi,
P. Pedrals, J. Ridaura, J. Terrones
ASSESSOR LITERARI
Jaume Codina i Vilà

ADMINISTRACIÓ
GERENT
Felip Trapero
PUBLICITAT
Jordi Terrones
RELACIONS PÚBLIQUES
Jordi Gili

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Navarra, 2, Baixos
Tel. 379 05 03
El Prat de Llobregat

HORES D'OFICINA:
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.

COMPOSICIÓ
Compomag
Casp, 12, pral. Barcelona-10

IMPRIMEIX
Impremta Comercial
C. Cassamada, s/n. El Prat

DLB. 48419-1977

"TOT UN EQUIP"

Como ya anticipamos en nuestra anterior edición, la redacción en pleno de DELTA se reunió alrededor de una gran mesa para cenar y plantear a través del diálogo la problemática de este periódico, y, sobre todo, su proyección hacia el futuro. En torno a la mesa éramos veinticinco y aún teníamos varias excusas de asistencia, entre las que hay que destacar la personalidad de nuestro querido compañero Ramón Roigé, convaleciente todavía y a quien todos nosotros desamos prontamente restablecido. Tampoco teníamos allí a Joan Anglés, ni a D.J. Prat, ni a Josep Mayol con sus portadas..., pero no les olvidamos en la hora de repartir responsabilidades.

El debate que siguió a la cena planteó la necesidad de reestructuración de DELTA hacia el futuro y así, por primera vez y por acuerdo del "consell de redacció", máximo organismo desde el primer día de la vida de DELTA, publicamos la ficha técnica donde constan las diversas responsabilidades. Esta información corresponde a una realidad que ya existía. Puede decirse que este periódico ha funcionado más o menos como indican estos datos, pero hemos considerado importante que el lector sepa qué hay detrás de estas páginas. Pues, ya ve, un amplio equipo de personas, un grupo plural, pluralista, ilusionado en el servicio a la comunidad que prestan estas páginas.

La tematica primordial planteada se ciñó a la periodicidad semanal como objetivo en el horizonte. Las cifras nos indican que ya ahora podríamos salir quincenalmente, pero el paso a semanario asusta en una época de crisis como ésta. Además hay que plantear las peticiones que DELTA tiene desde las restantes poblaciones de esos 100 km. cuadrados del Delta del Llobregat, para el que nacimos con vocación de periódico comarcal.

Allí estuvieron los datos sobre la mesa: tenemos exceso de originales, aumentan nuestros lectores, la incidencia de la voz editorial de DELTA es cada vez mayor... Todo nos anima al salto, pero antes queremos corregir defectos y consolidar nuestras virtudes. Este es en resumen el camino que acabamos de emprender.

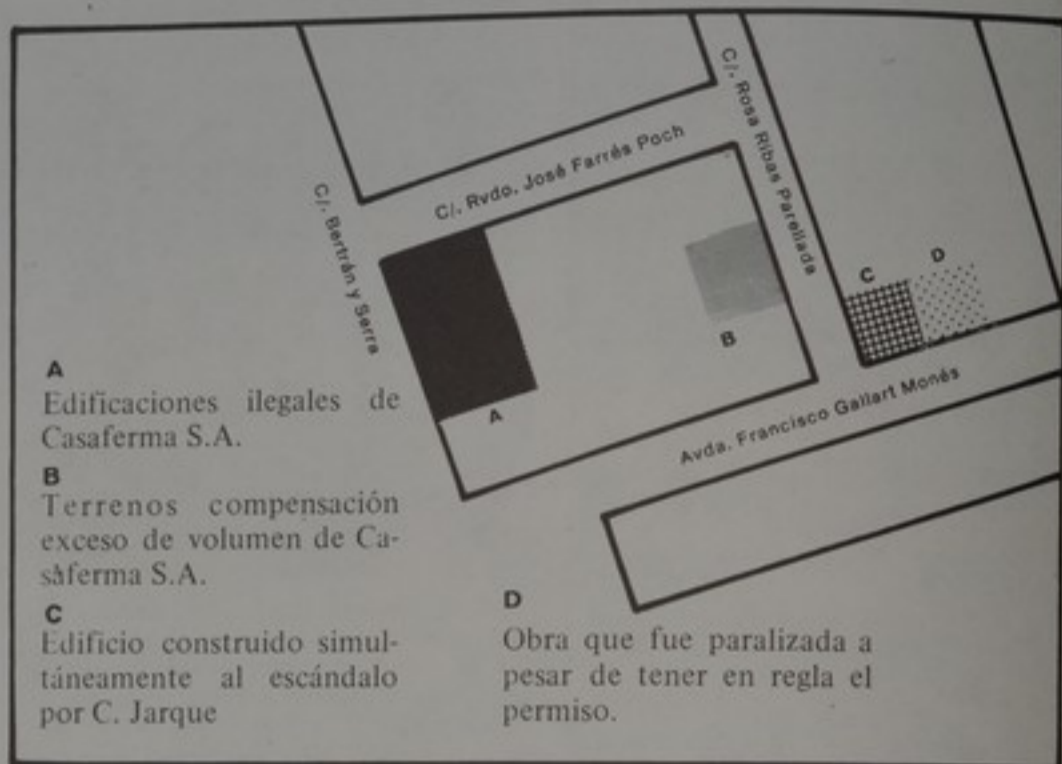
El "affaire" Casaferma: mucho más allá de una grave infracción urbanística

DELTA tenía toda la razón en lo del "caso Casaferma". Lo ha confirmado la propia Generalitat de Catalunya en el dictamen emitido a petición del Ayuntamiento de El Prat, que ha ratificado el hecho ordenando la demolición de parte de uno de los edificios y el compromiso de no construir sobre uno de los solares actualmente libre de edificación, ubicado en la misma manzana y adquirido a este fin por la empresa infractora.

DELTA, que fue el intermediario entre el Ayuntamiento y el denunciante del caso —sébase: un perjudicado en aquel entonces por los errores urbanísticos y administrativos cometidos por el ejecutivo de la Corporación local—, ha cubierto uno de los más brillantes servicios a la comunidad efectuados por el periodismo local. No nos duelen prendas al decirlo y, además, el gesto de ponerlo en conocimiento de uno de los responsables de la gestión urbanística local —concretamente el Sr. Jarque— deja sentido que nada más lejos del espíritu de este cuerpo de redacción cualquier ánimo de sensacionalista por el descubrimiento efectuado. DELTA dejó incluso que fueran los corresponsales de la prensa barcelonesa quienes informaran al público en primer lugar. Las posibilidades de este periódico eran absolutas: tenía la información, ésta era cierta, bastaba con adelantar la edición y todo el mundo se hubiera enterado por este periódico. Contrariamente, no modificamos ni en un solo día la fecha de aparición y cuanto dijimos fue escrupulosamente comprobado. Bastante mal lo tienen las empresas en este momento, muy especialmente en el sector de la construcción, como para llevar a alguna irresponsablemente a una situación económica aún más difícil. La conciencia que teníamos de ello hizo que no publicáramos el hecho hasta que no comprobáramos que se trataba de un auténtico desaguisado urbanístico.

Todos seguimos la marabunta que se produjo a continuación. Medio año se ha tardado en resolver aquello que estaba claro desde el primer día: las licencias estaban caducadas. Era evidente. Entonces..., ¿por qué actuar en "plan Pilatos" intentando cargar el muerto a la Generalitat, que simplemente ha dicho al Ayuntamiento "los edificios ciertamente son ilegales, pero la decisión es cosa de ustedes". Asustaba decidir porque la decisión también llevaba consigo implicación política. Veamos por qué razones:

1a.) La decisión tomada olvida expresamente que el Alcalde había reconocido a este periódico haber tratado con el contratista al menos una vez del asunto. El Alcalde, Antonio Martín, en lugar de paralizar inmediatamente las obras —era estrictamente su obligación—, se había callado hasta el extremo de "molestar" al Teniente de Alcalde de Obras, Alfredo Jarque, que alegó a DELTA que el contratista "nunca me ha visitado, cuando estaba claro que lo que trataba con el Alcalde eran asuntos de mi departamento". El alcalde incluso llegó a

La flecha 1 indica el solar en el que fue paralizada la construcción. La flecha 2 el edificio construido por Jarque.

convencer a los vecinos que protestaban por la ilegalidad de la obra de que no estaban en lo cierto, "ya que el edificio tenía permiso". El constructor quiso incluso protegerle declarando a un redactor de DELTA "Nunca he hablado con el Alcalde de este asunto", desconociendo que casi simultáneamente el propio Alcalde renuncia al mismo redactor de DELTA lo contrario. Las cintas magnetofónicas grabadas son pruebas fidedignas del hecho.

2a.) La decisión tomada también olvida expresamente no ya la posición expresada en un editorial de DELTA sobre que los hechos daban "la evidencia del error cometido —decíamos— al reincidir en nombrar a un contratista Teniente de Alcalde de Obras, cuando difícilmente puede ser juez y parte e incluso alegar ignorancia". El caso del "Teniente de Alcalde de Obras-contratista"

puede ser aún mucho más grave que todo esto porque:

a) Mientras Casaferma edificaba con licencias caducadas y a nueve plantas de altura, a un centenar de metros del lugar la empresa del señor Jarque construía un edificio de cinco plantas, ceñido a las ordenanzas del Plan Comarcal.

b) El primer escándalo urbanístico estalló precisamente donde edificaba el señor Jarque, cuando unos vecinos protestaron porque se iba a iniciar una obra en el solar adjunto donde los promotores urbanísticos habían dicho al vender los pisos que no se construiría. El edificio que construía la empresa de Jarque quedaba afectado por las pretensiones del vecindario de la manzana que —reflejado en una maqueta que nunca fue presentada a trámite en el Ayuntamiento, aunque sí mostrada por la empresa a los

posibles compradores—, hubiera modificado la estructura del edificio construido por Construcciones Jarque, el cual, entre otras cosas, no hubiera podido dejar para siempre la pared medianera a nivel de cinco plantas que hubiera tenido que convertirse en fachada.

El propietario de aquel solar adjunto al que construía dicha empresa a pesar de su licencia absolutamente legal, fue víctima de una auténtica alcaldada y demagógicamente se le impidió la edificación, mientras el Teniente de Alcalde de Obras construía a su lado. Aquello fue un auténtico atropello legal y por la ley del chantaje —otra vez surge con toda la razón esta palabra— y la componenda, se arregló el asunto, sin importar lo más mínimo que la solución fuera una auténtica chapuza urbanística.

¿Es posible que el señor Jarque, viviendo como protagonista este auténtico follón, no se enterara que a menos de 100 metros se construían 105 viviendas con licencia caducada? El redactor de DELTA que le comunicó por teléfono la denuncia que le efectuó a este periódico manifiesta en su descargo "que pareció sorprenderse"...

3o.) ¿Cómo es posible que el señor Martín y el señor Jarque, máximos responsables urbanísticos de la localidad en el mismo orden expresado, mantuvieran sin inspección de obras de ninguna clase durante más de medio año, este Prat que ya tuvo graves conflictos urbanísticos...? ¿Cómo es posible que se defiendan en la ingenuidad de que el inspector no estaba nombrado tras el cese del anterior, cuando es elemental que se podía habilitar de inmediato a cualquiera de los técnicos municipales? Lo más curioso del caso es que no hubo inspector de obras precisamente en el tiempo en que Casaferma construía aceleradamente sus edificios ilegales...

4o.) Las cosas se complican enormemente cuando dos técnicos municipales, arquitecto uno y aparejador el otro, figuraron oficialmente como técnicos de la obra, ello a pesar de que un acuerdo del anterior consistorio —hecho positivamente insólito a nivel nacional que no ha sido derogado por el consistorio actual— prohibía expresamente a los técnicos municipales la intervención en las obras privadas del mismo Prat. Este hecho ha sido silenciado por

Deberán derribar las cuatro plantas del edificio señalado.

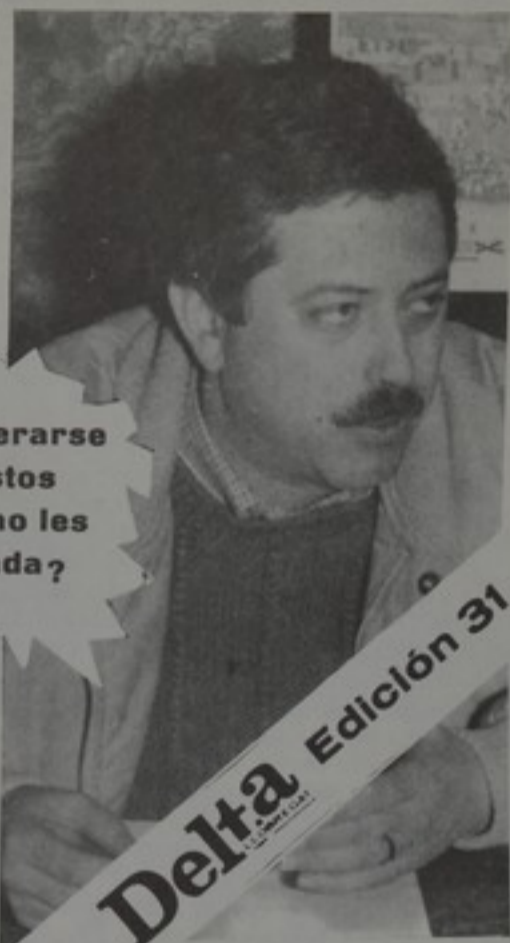

MARTIN MATEOS: "Nunca he hablado con el Alcalde de este asunto"

ANTONIO MARTIN: "He hablado con Mateos al menos una vez de este asunto"

JARQUE: "El señor Mateos nunca me ha visitado, cuando estaba claro que lo que trataba con el alcalde eran asuntos de mi departamento"

¿Puede tolerarse que a estos políticos no les pase nada?

Delta Edición 31

nuestros "eficientes" investigadores. ¿Por qué?

5o.) Porque sencillamente los miembros de la comisión investigadora, salvada una excepción, estaban inmersos en idéntica incompatibilidad. ¿Podían ser miembros de la comisión investigadora los señores Martín y Jarque después de lo expresado? El propio representante de la UCD en la comisión es en menor o mayor grado un suministrador de las empresas implicadas: ¿cómo puede ser incluido en la comisión? Así no se llega al fondo de ninguna cuestión, sino a la desviación de los hechos en evitación de responsabilidades.

Pero, claro, cuando hay que poner ante la opinión pública los resultados de una investigación y entre los datos figura este caudal de información que DELTA les ha ofrecido, unos y otros son conscientes de que la responsabilidad política se les echa encima a nivel personal y buscan la manera de desviar los tiros: según ellos lo que DELTA pretendía con su denuncia era "romper la unidad de la izquierda local", sin intuir en su obcecada cerrazón que precisamente DELTA, a través de un redactor, comunicó al portavoz socialista la información que le ha sido denunciada y no lo hace a CDC —partido al que se nos quiere vincular queramos o no— precisamente para mantener la independencia que nos caracteriza y por otra parte no se lo podíamos comunicar a un alcalde que también nos fue denunciado como sabedor de los hechos.

Y cuando el argumento de "romper la unidad de la izquierda" no funciona porque tenemos conocimiento de que no se lo creen ni las mismas bases de ambos partidos, se difama, sin decir nombres, como quien no dice nada, a las mismas personas que lucharon más allá del riesgo por limpiar este ayuntamiento que hoy nos está dando un ejemplo que hubiera avergonzado a no pocos políticos de la reacción local. A los

señores Jarque y Martín, Martín y Jarque, que pusieron en su boca la insinuación difamatoria contra dos de nuestros compañeros, les repetimos aquello que ya dijimos a otro político local que se lució con el silencio de su respuesta: "estas páginas están abiertas para que se publique en ellas relación exacta sobre lo que insidiosamente insinúan..."

Tras la cortina de humo que pretenden lanzar hay una cosa absolutamente cierta, salvado el caso de la desaparición de la laguna de La Illa, ninguna de las irregularidades urbanísticas hechas públicas por Pere Baltà siendo concejal, que fueron motivo de la célebre "querrela de los 30 millones", tenían ni de largo las escandalosas características de "caso Casaferma", ni tan siquiera era tan escandaloso lo del edificio Pronovias —sentenciado por cierto por el Tribunal Supremo ratificando los criterios de nuestro compañero— contra el que nada hace este ayuntamiento.

Recordemos que aquellas "irregularidades urbanísticas" —tras el plebiscito del 1973 que, con mayor representatividad que la de cualquiera de los ediles actuales, llevaron al Consistorio a los hombres de la oposición democrática— acabaron con la vida política de algunos hombres públicos de El Prat. La gravedad de los hechos se acrecienta cuando éstos se producen en plena democracia y, además, cuando los hombres que deben vigilar por la legalidad perciben importantes honorarios para que puedan cumplir perfectamente con sus cometidos. Todo hace pensar que, tras el escándalo, lo único que les retiene en los cargos es precisamente la contrapartida de unos sueldos. Los partidos deben pensar seriamente que, aquí y ahora, lo que está en juego es la Democracia. Se ha hecho un escarmiento a un empresario, ¿puede tolerarse que a estos políticos no les pase nada?

EL GUARDIA TU AMIGO

Hoy mi hija, que está en esa edad en que los niños sorprenden a los padres con preguntas difíciles, me dijo: Papá, ¿los Guardias son nuestros amigos?

—Sí hija, los Guardias están para servir a sus conciudadanos y qué mejor amigo que aquél que en los momentos difíciles nos ayuda a superarlos.

La réplica a mi respuesta fue inmediata:

—Sí, pero tú aquel día que el Guardia te puso la multa te enfadaste mucho.

Esta afirmación de mi hija que además era cierta me dejó consternado, el diálogo con mi hija y el hecho de que el tema está de actualidad ya que por una razón u otra el tema de ampliación de la plantilla, sí, ampliación, no, es discutido en nuestro Ayuntamiento a menudo, yo quisiera dar mi opinión de forma pública, ya que entiendo que el tema es de una gran importancia.

Durante los debates se han barajado cifras, porcentajes, argumentos a favor y en contra. Se ha dicho que en los últimos dos años y medio se ha ampliado la Guardia Urbana el 30 por ciento efectivamente.

Gracias a esa ampliación es posible hoy ver de vez en cuando por las calles de nuestro pueblo lo que se ha dado por llamar el Guardia de Barrio, con su transmisor en ristre. Lástima que la actual plantilla de la Guardia Urbana no pueda cubrir diariamente cada uno de los barrios o sectores de la población, porque quieran ustedes o no, el ver al Guardia caminar por nuestras calles y plazas tranquiliza y crea un ambiente de seguridad. Se ha dicho en contra de la ampliación de la plantilla de la Guardia Urbana, que al Ayuntamiento le cuesta mucho dinero cada uno de los Guardias; pues bien, yo, ciudadano, me sentiría satisfecho, pero que muy satisfecho que el dinero de mis impuestos en gran parte se destinara a paliar o solucionar los dos grandes problemas que hoy tiene el país y por supuesto nuestro Prat, y uno de esos grandes problemas es la inseguridad ciudadana.

Se ha dicho que lo primero que hay que hacer es que la actual plantilla de la Guardia Urbana cumpla con su trabajo mucho mejor de lo que lo hace, y, quizás, no habría necesidad de ampliación.

Si yo puedo entender, aunque no comparto, los argumentos anteriores, éste me parece, por calificarlo de alguna manera, mezquino; es inadmisibles que por la falta de entendimiento entre los que defendemos una ampliación de plantilla y los que creen que no, se lesionen a unos terceros que tienen una difícil labor de realizar y que en el mejor de los casos es poco reconocida.

Mis argumentos en favor de la ampliación de la plantilla de la Guardia Urbana están basados por un lado en el informe y planificación hechas por el Jefe de la Guardia Urbana y por otro en las teorías de los expertos en criminología; teorías que van en la misma línea recomendada por la Generalitat de 1,3 por mil habitantes, pasando por el 1,5 por mil según acuerdo

tomado en Cartagena en una reunión de Alcaldes y responsables de Gobernación hasta el 4 por mil defendido por el profesor don José María Rico, abogado criminalista, profesor de la Universidad de Montreal, Canadá. Naturalmente este porcentaje englobaría a todas las fuerzas de seguridad.

Según la teoría más modesta del 1,3 por mil a una población como la de El Prat le correspondería una plantilla de 80 Guardias Urbanos. Si además tenemos en cuenta que en nuestro Aeropuerto tan importante para Catalunya, pero que tantas molestias nos hace padecer a los pratenses, hay prestando servicio diariamente 8 Guardias Urbanos, quiere decir que la plantilla real tendría que ser 88 Guardias, y si la plantilla actual es de 59, nos resulta un déficit de 29 Guardias.

No obstante, la propuesta que en su día fue rechazada era aún más modesta; fue la basada en el estudio práctico realizado por un buen profesional que es el Jefe de la Guardia Urbana de El Prat. De haber prosperado esta propuesta se podría contemplar la puesta en funcionamiento de un cuartelillo en la barriada de San Cosme, cuartelillo que es reivindicado en numerosas ocasiones por los vecinos y que sin duda sería un alivio a la problemática del barrio.

Señores de C.D.C., reconsideren su postura.

Compañeros del PSUC, reconsiderad vuestra postura.

No seáis cicateros con un barrio que mayoritariamente ha depositado su confianza en vosotros y por ello El Prat tiene hoy un Alcalde comunista.

Rafael Alcaide Peláez
Tte. Alcalde de Gobernación
Elegido en las elecciones municipales
de 19 de abril de 1979
PSC(PSC-PSOE)

CASAFERMA S.A.

Los expedientes municipales del Ayuntamiento de El Prat de Llobregat sobre las edificaciones que construía "Casaferma, S.A.", cuyas obras fueron paralizadas en noviembre del pasado año, cuando se estaban construyendo más de 80 viviendas, han finalizado por acuerdo de 21 de mayo de 1981.

Este acuerdo autoriza a "Casaferma, S.A." a finalizar un bloque en el que se construían 54 viviendas y ordena demoler tres plantas y ático del bloque vecino, quedando con ello reducido de 32 a 16 viviendas; y el acuerdo ordena también a "Casaferma, S. A." que compense al Ayuntamiento regalándole el derecho a edificar sobre un solar de la propia manzana. Esta solución, que es un tanto salomónica, parece que restablece bastante la justicia de los numerosos derechos afectados en tan enormes construcciones, ya que después de las actuaciones municipales, de muchas reuniones en el Ayuntamiento y de examinar muchos documentos, se llegó al convencimiento de que la sociedad que vendió los terrenos a "Casaferma, S.A.", que era una inmobiliaria de un Banco importante ("Corporación Inmobiliaria Hispamer, S.A."), escondió a Casaferma S.A. que las licencias ya habían cancelado y esta sociedad no recurrió del acuerdo del Ayuntamiento que declaraba tal caducidad, procurando así graves perjuicios a Casaferma S.A.

El acuerdo referido del Ayuntamiento se adoptó con el asesoramiento de los Servicios del Departamento de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya.

Con este acuerdo se da carpetazo a uno de los asuntos más graves del urbanismo en El Prat de Llobregat con el que se ha afrontado el nuevo Ayuntamiento, asunto en el que este Ayuntamiento y el anterior tenían su parte de culpa, ya que nadie puede creerse que estos bloques tan grandes en los que se construían 86 viviendas se levantarán sin que los arquitectos, aparejadores, inspectores de urbanismo, concejales e incluso el mismo alcalde se dieran cuenta; pero todos ellos esperaron a que los bloques estuvieran ya casi terminados para paralizarlos. Pero finalmente y en contra de las noticias iniciales, parece que el sentido común se ha impuesto, aunque Casaferma S.A. ha perdido 16 viviendas, muchos meses de paralización de las construcciones donde numerosos pratenses esperaban tener sus viviendas, aparte del descrédito de los constructores y promotores de tales viviendas. Y, por cierto, es extraño que Casaferma S.A. en todos estos meses, cuando tanta tinta en los periódicos ha corrido, nada haya dicho sobre un asunto tan grave.

CENTRO DE ESTUDIOS LLOBREGAT

CENTRO OFICIAL DE FORMACION PROFESIONAL. AUTORIZADO POR EL MINISTERIO DE EDUCACION Y CIENCIA

Avda Virgen de Montserrat.46—A . Telefono 379 54 91 . EL PRAT DE LLOBREGAT

FORMACION PROFESIONAL OFICIAL Y GRATUITA

PROFESIONES:

- ADMINISTRATIVO
- PUERICULTURA
- PELUQUERIA
- ESTETICA (Estheticien)
- COMERCIAL

INFORMACION: Avda. V.Montserrat, 46 A Tel. 379.54.91

ELS VELLS I L'AVI

Tots tenim el dret a gaudir "d'un ambient" adequat al desenvolupament de la "persona" i a l'ensens venim obligats a respectar i promoure l'exercici d'aquell dret. En una paraula: s'ha de donar la reciprocitat de dret i deure. D'altra banda, hi ha l'obligació de conservar-lo.

La vida de l'home és un veritable teixit de contextos diversos. L'home es mou en un seguit d'ocurrències dominades per la força d'un futur desconegut, fent que les preocupacions i el desànim arribin, no poques voltes, a atuir-lo en l'exercici de son "dret" al bon viure, concebut aquest en la plenitud de valors morals i materials.

Es cert, com diu Sant Ignasi, que hem de ser indiferents al fet que la vida sigui curta o llarga; és a dir, que no hem de preocupar-nos massa dels anys que pugui durar. Ara bé: això no comporta un desprendiment d'aquells "principis" que puguin fer-la plaent i el més "fruitora" possible.

Passen els anys i amb alts i baixos de "salut i malalties" l'home arriba a vorejar el camí de la "vellesa", i llavors és quan s'imposa "emmarcar-lo" en un "ambient" adequat al seu "desenvolupament" que el faci viure amb dignitat i respecte d'altri.

La vellesa és un do inapreciable. Qui pot arribar-hi cospa la sensació d'haver obtingut

el "premi" a una vida de treballs inaudits i de continuats esforços posats, en definitiva, al servei de la comunitat. Quan hom contemple un "vell" en tota la seva dimensió percep el xoc d'un calfred que el mou a valorar el veritable significat d'aquell cos encorbat pel pes dels sofriments físics, resultat de tant de treball esmerçat al llarg de la seva vida; el somriure que aflora als pàl·lids llavis; el caminar afadigat; les converses íntimes en les quals surten a relleu vicissituds d'altres hores ("Els vells", de l'erudit Ignasi Iglésies)... tot basteix un magnífic exponent de la persona, del "vell" que ha sabut emprar a la perfecció les energies consubstancials amb la labor a desenvolupar.

El "vell" mereix la màxima atenció i respecte, des de les normes d'assegurança que dicta el poder civil, fins a l'apoi i prestació econòmica del germà que mira a fer-se solidari del ser sofrent. Cal reconèixer que no sempre es dona aquest sentit de convivència social; quantes vegades s'ha pogut contemplar un "vell" com si fos una persona marginada del cos social. Es cert que s'ha avançat molt en la protecció dels "vells"; en són testimoniatge les institucions que es dediquen a una obra de tan profund pòsit benèfic, les residència d'ancians i altres.

No és cap despropòsit fer una petita reflexió a un fenomen que desdiiu molt dels més elementals deures que l'amor filial comporta: em refereixo a aquells casos en què un membre de la família (el pare, la mare, etc.) és tingut per son fill com "un vell" i això en to despreciatiu. A què pot obeir aital "virus" marginatiu? Enfondir en la matèria ens duria molt enllà. Resta apuntada la idea.

Què direm de la persona de "l'avi"?

L'avi és tot un símbol. Es respectada la persona de "l'avi" en tot el seu significat dins de la família? El que no pot admetre's ni tolerar-se és que "l'avi" no sigui considerat com el veritable "pater familias" de l'antiga Roma, car constatem amb freqüència com un fill parlant del seu pare el té com un "avi"; en altres paraules, li diu "l'avi". Així és com es desfà l'autèntic nucli de la família. Demés, hi ha hagut moments en què s'ha volgut polititzar el vocable "avi" mitificant determinades personalitats que no tenen res a veure amb l'arrel del parentiu (recordem el cas de Macià quan era President de l'antiga Generalitat). L'abús és sempre censurable.

Respectem els "vells"; venerem els "avis". Dues coses que no poden mai mancar.

R. Roigé

Electrónica ROHOL

Francesc Gallart Monés, 84 - Tel. 379 07 45 - EL PRAT DE LLOBREGAT

AEROMODELISMO

TRENES ELECTRICOS

KITS DE MONTAJE

el bon vestir infantil està a

Hogar
del niño

Tenim les col·leccions més
escollides
i les exclusives més avançat

Queridos socios del Círculo Filatélico de El Prat de Llobregat, con el presente número comenzamos a informar a los aficionados de la filatelia de diferentes temas e informaciones de interés para todos, con la idea de promocionar y ayudar a los socios y aficionados el mejor camino de llevar la colección.

En este número, como comienzo, expondré el programa restante de los sellos por salir en el presente año:

Rincón

Fecha	Emissiones y valores	Ptas.	Tirada Millones
17-6-81	Centenarios. Personajes (Primer grupo). Gabriel Miró, Francisco de Quevedo y San Benito. 6, 12 y 30	48	12 y 8
19-6-81	Día del Sello. 12	12	15
24-6-81	Tarjeta Entero-Postal de Castellón. 7	7	1,1
30-6-81	Aerogramas, 20 y 30	50	0,45
8-7-81	España Insular. Baleares y Canarias. 7 y 12	19	12
28-7-81	Centenario del Cuerpo de Abogados del Estado. 50	50	10
5-8-81	800 Aniversario de la Fundación de Vitoria. 12	12	10
10-8-81	Tarjeta Entero-Postal de Huesca. 20	20	1,1
30-9-81	España Exporta. Agrios, Vinos y Vehículos de Transporte. 6, 12 y 30	48	12 y 8
9-10-81	Museo Postal. (Hoja Bloque). 7, 12, 50 y 100. De 7 y 12 ptas. se harán también en pliegos normales	169	4
12-10-81	América-España. Espamer'81 y Andrés Bello. 12 y 30.	19	5
16-10-81	Día Mundial de la Alimentación. 30	42	10
28-10-81	Maestros de la Zarzuela (dípticos). 3 más, 3, 6 más 6 y 8 más 8.	30	10
18-11-81	Navidad. Motivo Gótico. 12 y 30	34	12
26-11-81	Correo Aéreo. Plaza España. Exposición Ibero-americana Sevilla y Puente de Rande de Pontevedra. 13 y 20.	42	40 y 8
16-12-81	Centenarios. Personajes (Segundo grupo). Iparraguirre, Juan R. Jiménez y Calderón de la Barca. 12, 30 y 50	33	10
		92	12 y 8

filatélico

También está prevista la ampliación de la serie básica, aunque sin determinar la fecha de su emisión, en los siguientes valores: 50, 60, 75, 85, 100, 200 y 500 ptas.

En el próximo número comenzaré a dar unas explicaciones sobre cómo se coleccionan los sellos. - R.D.J.D.

El ser empresario se ha de notar: en una de las últimas sesiones municipales, cuando sirvieron el agua pertinente a la corporación, uno de los tenientes de alcalde preguntó si para él no había whisky. Es que hay clases...

Pero es que el Teniente de Alcalde de la UCD se trae un cachondeo... En otra sesión, cuando hablaba un concejal socialista que por lo visto tiene un bajo tono de voz, el señor Campoy salió diciendo que "los que estamos a la izquierda del Consistorio, no oímos"... naturalmente se refería al lugar que ocupa en el estrado.

Con esto de los sustos que últimamente los "tejeros" de turno nos pegan a los demócratas, en el seno del Consistorio están sucediendo cosas extrañas: el señor Jarque se ha afeitado el bigote, Monés Siñol la barba, también se la ha afeitado el señor Alcaide..., que no el señor Alcalde, cuya barba a lo Lenin es un claro intento de acercamiento permanente a las posiciones del leninista oficial de El Prat Jesús Camacho...

El señor Ferret, que con esto del agua clara es un verdadero puritano, propuso días atrás una visita facultativa a una población donde naturalmente tenían problemas de agua. La visita requería pasarse todo el día en dicho pueblo. Otro de los concejales

de "la izquierda consistorial" preguntó si "no sería conveniente hacer noche en algún lugar", a lo que el edil convergente matizó que la visita no incluía "cosas raras"...

La izquierda consistorial que aprobó unánimemente comprar el solar que el señor Parés tenía en la Plaza de la Constitución, se queja ahora de que el edil centrista no aparezca por los plenos.

Diez y siete terneros indocumentados aparecieron en pleno casco urbano. La policía municipal no sabía qué hacer con ellos hasta que uno de los agentes, al parecer experto en la temática, condujo la "manada" hasta el propio Ayuntamiento. Ahora ya sabemos por qué pusieron las cadenas.

¿A que no saben quién es el concejal banquero?

La manifestación promovida por los "botiguers" de Sant Cosme produjo la anécdota de que mientras se manifestaban por las calles de El Prat contra los robos, la Guardia Urbana tuvo que reforzar el retén

para que los "cacos" no se aprovecharan y les robaran las tiendas de San Cosme (y las carteras de los manifestantes).

Los directivos de la A.V. de San Cosme se han lucido con la presunta demanda que debían interponer a Manuel Dobaño por supuestas injurias. Tras el acto de avenencia ante el juzgado (10 millones le pedían como indemnización), se les ha pasado el plazo legal para interponer querrela. Todo ha quedado en nada. O más bien, el ridículo que han hecho ante el vecindario del barrio es mayúsculo.

En solidaridad con nuestro compañero, al que sencillamente querían "acongojar", gritamos a pleno pulmón que estos señores son unos ifantasmats!

El portavoz consistorial ucedista, como protesta porque se le entregaba un texto oficial en lengua catalana, escribió sobre el propio papel del documento: "vilingue?". Así, como está escrito, con V, sin diéresis y con un solo interrogante. Luego dicen que en el Ayuntamiento hacen falta cursillos de catalán; a éste habrá que enseñarle a escribir en castellano.

En el capítulo de afeitado de barbas y bigotes no estaba incluido el señor Campoy, porque todavía nadie se lo había afeitado.

TRIBUNA

COMENTARIS POLITICS LOCALS

Com passa el temps; sembla que fou ahir, i ja ha passat un any d'aquell Comentari Polític en el que posàvem en relleu l'absurda actitud del Sr. Regidor de "Urbanismo, Vivienda y Obras" del nostre Magnífic Ajuntament en ignorar, o almenys així sembla ser, l'ús de la llengua del nostre país. Dic tot això, perquè en el darrer DELTA, el núm. 36, del mes de maig, en informar-nos de ls gestió en curs d'aquests dos anys, ignora olímpicament el fet que aquí al Prat de Llobregat encara queden catalans. Ens costa de creure que tot un Sr. Regidor, representant d'un partit polític que es defineix com a català, hagi d'expressar-se precisament en castellà. De veritat que ens dol haver d'insistir, però, ara més que mai, necessitem un gran sentit de la responsabilitat, un esforç conjunt de tots els Partits que d'una manera o altra s'identifiquen progressistes i catalans.

Altrament, demanem que acceptin la nostra insistència en un assumpte tan delicat per a nosaltres, com és la normalització de la nostra llengua. Si en el terreny local s'ha dit continuament que ens ataquen per mar, terra i aire, què hem de dir de la identitat com a poble, ara, que amb això de la Llei d'harmonització, Règim Local i Diputacions, ens ataquen per tot arreu. Per ventura hem de ser nosaltres mateixos a donar-los tota classe de facilitats? No,

amics, no pot ser això. Tenim de procurar per tots els mitjans possibles la recatalanització del País, i els companys que avui estan a l'Ajuntament són els primers que han de donar exemple. Es des de la Casa Gran que cal portar a terme la tasca de recuperar el que malauradament ens varen privar durant l'antic règim.

Aprofitem aquest comentari per a sugge-

rir a l'Administració Municipal que en l'actual pla de Treball Comunitari hi col·loquin algun professor de català, ben segur que n'hi ha més d'un sense feina. Amb tot, entenem que és positiu l'informe que ha fet l'indicada Regidoria, ja que així ens acostava més entre administrats i administradors, però, per favor, EN CATALA.

Miquel Reixach i Blanquer (E.R.C.)

AVDA. MONTSERRAT, 108 - EL PRAT

EL NUEVO ESTILO JUVENIL
QUE REVOLUCIONA EL PRAT
TE ESPERA EN...

EYERY

BOUTIQUE

Teléfono 370 31 02

VERANO 1981

8 días en Mallorca, desde . . . 10.535 Pesetas
 8 días en Ibiza, desde 19.825 Pesetas
 8 días en Menorca, desde . . . 18.750 Pesetas

**viajes
 osiris &**

Incluyendo pasajes de ida y vuelta, y estancia en pensión completa

APRESURESE EN EFECTUAR LA RESERVA, PUES QUEDAN POCAS PLAZAS
 PARA LAS SALIDAS DE FINALES DE JULIO Y PRINCIPIOS DE AGOSTO

6 días por Suiza, visitando Ginebra, Berna, Las Cataratas del Rhin,
 Zurich, Interlaken, Chamonix, etc. Precio persona todo incluido, 26.880 Ptas.

Salidas: 20 y 27 de Julio - 3 y 10 de Agosto

Estas excursiones tienen su salida desde El Prat

Ferrán Puig, 63 - Teléf. 379 50 88 - EL PRAT DE LLOBREGAT

OFICINAS TAMBIEN EN: Barcelona, Sant Boi de Llobregat y Viladecans

EL ESTILO DE MUEBLE JOVEN Y PRACTICO
 QUE HARA MAS "SUYA" SU COCINA

CUINART-3

expertos especialistas
 diseñarán su cocina
 y cuarto de baño
 de acuerdo con sus
 gustos y necesidades

"Solicite presupuesto sin compromiso"

Exposición
 y venta:

Travesera de Gracia, 32, B
 (esquina muntaner)
 BARCELONA
 Teléfono 209 87 29

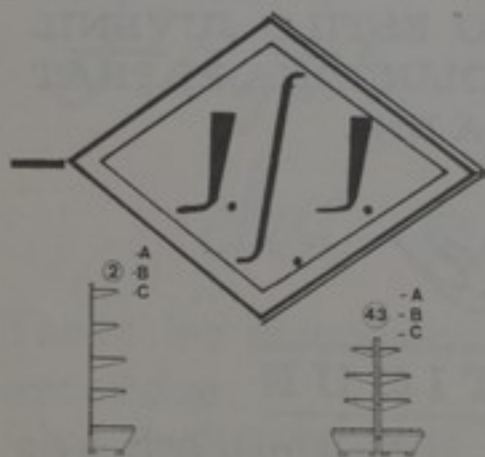
Castilla, 22
 EL PRAT DE LLOBREGAT
 (Barcelona)
 Teléfono 379 40 34

INFORMESE DE LA PROMOCION DEL
 MODELO "COSMOS"

EL PRAT

Ronda del Oeste, 45

Instalaciones Comerciales, S. A.

MANUEL BERTRAND, 22, BAJOS - EL PRAT

Proyectamos, diseñamos y presupuestamos sin compromiso por su parte, todo tipo de establecimientos comerciales ● Amplia gama de estanterías metálicas, madera y cristal ● Rótulos luminosos ● Carpintería metálica (escaparates, etc.) ● Asesoramiento de iluminación, obras y decoración en general ● Accesorios varios ● Compruebe nuestros precios y calidades que se ajustarán a su presupuesto ● Para su información pueden dirigirse a

Teléfono 370 11 61

SANT COSME: UNA "CACICADA" DEL FRANQUISME

"En realitat els vertaders causants i culpables de tota la problemàtica de Sant Cosme —deficient i degradant construcció dels habitatges, ocupació dels mateixos, delinqüència, etc.— són l'administració i tots els governs centralistes de Madrid que des de l'any 1963 i fins ara ens han governat, fent de Sant Cosme un claríssim "ghetto" on poder especular al servei del capitalisme". Aquestes són, entre altres, les declaracions fetes a DELTA per diversos sectors del veïnat d'El Prat de Llobregat.

UNA MICA D'HISTORIA

Sant Cosme, un barri separat del casc urbà d'El Prat per la carretera avinguda Onze de Setembre, ha estat des de la seva malaurada creació i fins ara, un barri força conflictiu. Una barriada on els únics perjudicats són els seus habitants, els que viuen al casc urbà d'El Prat i les persones a les que se'ls expropià les terres per construir-lo.

La història comença quan a l'any 1963 l'Institut Nacional de l'Habitatge expropià 500.000 m². aproximadament, propers a l'aeroport internacional d'El Prat per tal d'edificar un complex de blocs de cases. D'aquesta manera el govern volia erradicar el barraquisme existent a Barcelona.

Sobre les expropiacions efectuades, un dels pagesos afectats diu: "Més que una injusta expropiació, el que van fer amb les meves terres va ser una "expoliació", una descarada expoliació, doncs a hores d'ara encara no he cobrat un cèntim. Teòricament, les terres van ser pagades de 5 a 7 pessetes el pam; és per això que el govern va fer el primer negoci amb Sant Cosme, abans de construir-lo".

Sant Cosme, però, ha estat un producte més de l'"Obra sindical del Hogar" (OSH). Aquesta, cal dir-ho, era una de les branques del sindicat vertical franquista.

LA CONSTRUCCIO DEL BARRI ES DENIGRANT

A l'any 1964 s'aprovà la construcció del barri en tres fases. El sector A es construí de l'any 1965 al 1967, el B des del 1971 al 1973, un tercer sector que fou començat mai no va arribar a construir-se, car es trobava afectat per la reserva de l'aeroport.

Estem a l'any 1967, dos aniversaris després, quan es va efectuar el lliurament de les 1.500 primeres cases. Aquestes foren venudes sense cap

contracte i amb un dipòsit de vint mil pessetes i una quota mensual de cent-vuitanta pessetes. A dos anys del lliurament, 1969, la situació pels habitants de Sant Cosme comença a ser insuportable i degradant, les teulades de les cases volen pels aires amb la força del vent, els soterranis estan inundats, les clavegueres trencades, manca total de serveis i les esclètxes es pronuncien per les parets i els sostres.

PLA DE REMODELACIO

La lluita per una millor forma de vida ja s'havia iniciat i és a l'any 1974 quan la presidència del govern accepta una remodelació global del sector A del polígon. Però, havien de passar dos anys perquè l'INH fos autoritzat a reparar i construir les vivendes necessàries per tal de donar l'allotjament definitiu als actuals ocupants de les unitats veïnals d'absorció social (UVAS) i el grup Sant Cosme.

El temps passa, i després d'un any d'espera, el Pla de Remodelació Interior és aprovat a l'abril de l'any 1978. Aquest pla consta de quatre etapes. Un cop finalitzades, l'execució del pla significaria la substitució de 1.500 habitatges deficients i mal construïts per uns altres 1.780 nous. Actualment, el pla de reforma interior es troba tan sols en la seva primera etapa, que consta de la construcció de 416 habitatges, 16 locals, una guarderia preescolar i un camp de futbol provisional. Es preveu que en breu plaç de temps, la primera etapa sigui finalitzada i es puguin lliurar els primers 416 habitatges. De ser així i si s'arribés a fer realitat tot el pla de remodelació interior, quasibé 9000 persones viurien com cal, 9.000 persones que des de l'any 1969 malviuen a Sant Cosme en unes condicions deplorables.

Cal dir també que l'esmentat pla de remodelació té el recolzament per part del veïnat, que ha participat intensament en la seva elaboració.

"CHUPANDO DEL BOTE"

Davant la feble constitució dels blocs de cases i locals al barri de Sant Cosme, cal preguntar-se: on estan els milions del pressupost inicial per construir Sant Cosme? Un fet és clar: si tots els milions que teòricament es van invertir a Sant Cosme, haguessin estat realitat, les teulades de les cases volarien amb la força del vent?, les parets i sostres presentarien esclètxes?, s'enfonsaria el terra? Evidentment, no.

Només cal tenir en compte les declaracions fetes per un home que veritablement ha lluitat per Sant Cosme. Era un dels capellans del barri, és el Pare Antoni Benseny: "La construcció i concepció d'aquest barri és una de les últimes

Pastisseria
Jardi

d'en
J. Torren

Ronda de l'Oest, 9-11 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina. 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

JOIERIA RELLOTGERIA

La Diamantina

Ferran Puig, 41 - Telèfon 379 03 22 - EL PRAT

Distribuidor oficial

AEG

metalco s.a.

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRERIA INDUSTRIAL

Carrer de Cal Pelut, s/n
Urban. Terlenca
Telèfon 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS: 8:15 a 19 h. ininterumpido

AUTOMOVILES

Lis, s/a

COMPRA • VENTA • NUEVOS TODAS MARCAS
COCHES USADOS **UN AÑO GARANTIA**

Avda. Montserrat, 54-56 - Telèf. 379 28 58 - EL PRAT

SNACK BAR

CHARLOT'S

c/ Narciso Monturiol, 24

PRAT DE LLOBREGAT

REPARACION GENERAL DE FRENOS
RECTIFICACION TAMBORES Y DISCOS DE FRENOS
TURISMO Y GRAN TONELAJE
REMACHADO Y ENCOLADO DE MORDAZAS DE FRENOS E INDUSTRIALES
REPARACION Y MONTAJE DE SERVO FRENO DE TODAS MARCAS

Frenos Llobregat

Gaier del Llobregat, 97 - 103
Telèfono 379 32 36

PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

CALCULMOBIL-73

JOSE LLORENS GIL

MAQUINAS Y MOBILIARIO OFICINA

AVDA. JOSE ANTONIO, 119
TELS. 371 55 50 y 371 55 54

ESPLUGAS
(Barcelona)

Sant Cosme, lluïta per la seva supervivència

"jugades" que va fer el règim franquista contra el poble d'El Prat i contra la mateixa gent que viu al barri. Les cases són com de paper, els jardins que les envolten són inadequats per poder-los cuidar, els carrers són quasi pistes d'aterratge que separen els uns dels altres".

Una prova evident que a Sant Cosme no hi ha tots els milions que teòricament es van invertir, és el fet de que l'església tenia un pressupost de més d'onze milions, però heus ací que un arquitecte després d'examinar la constitució i el material utilitzat per construir-la, no la valorà en més de sis milions. A més a més, tothom recordarà aquells camions plens de material, que durant la construcció del barri, arribaven i marxaven sense descarregar. On ha anat a parar aquest material?

En un altre ordre de coses, cal recordar que no fa ni un any va esclatar la gran estafa a l'institut nacional de l'habitatge per part de LIAMCO, S.A. D'aquest afer se'n parlà molt i fins i tot l'Ajuntament d'El Prat va crear una comissió investigadora per tal d'esbrinar la possible implicació del tinent-alcalde de serveis, Pepín Fernández. El resultat de la comissió fou negatiu, no es va treure res en clar.

LES OCUPACIONS

Les ocupacions a les cases de Sant Cosme és un de tants problemes que pateix el barri i és al desembre del 76 quan la tensió ha arribat a un punt culminant i es produeixen les primeres ocupacions. Més de 100 famílies han de ser desallotjades per la Guàrdia Civil, però abans d'abandonar els habitatges els mateixos ocupants els destrocen, no quedant res dempeus.

Es a l'abril del 1977 quan per segona ocasió s'ocupen les cases del barri; aquesta vegada, però, són més de 200 famílies les que s'instal·len a les cases buides. Aquestes vénen de llocs molt diversos, de Santa Coloma, d'El Prat, de Montcada, Ciutat Meridiana, Torre Baró, etc. Per aquestes dades el veïnat a Sant Cosme és format per països, gitanos, delinqüents professionals, bandes feixistes i famílies necessitades.

Ara, a l'any 1981, es preveu una nova ocupació de vivendes; entre el veïnat del barri existeix una psicosis de por. A pocs dies del lliurament de les 416 primeres cases que comprenen la primera fase del pla de remodelació interior, moltes famílies gitanes resten acampades a les afores de Sant Cosme, esperant el lliurament dels habitatges per tal d'ocupar-los. Es per això que les famílies que des de l'any 1969 esperen viure a les noves cases, pateixen pel seu futur, i és que 11 anys malvivint a Sant Cosme tot esperant a posar-se en un pis amb condicions, són molts anys perquè ara els habitatges promesos siguin ocupats per altres persones vingudes de fora.

Actualment, viure en un pis de Sant Cosme és tota una incògnita. Quan les famílies surten de compres, deixant l'habitatge sol, mai no saben si a la tornada serà el seu o el d'una altra família que l'hagi ocupat en la seva absència. En definitiva, existeix un clima de tensió i por.

LA DELINQUÈNCIA A SANT COSME

La delinqüència al barri de Sant Cosme és un greu problema a tenir en compte. És un problema que en els darrers anys s'ha incrementat fins arribar a uns límits insuportables i depauperants. Però, la delinqüència en si mateix no es crea per espontaneïtat, és una conseqüència més de la política marginadora de l'Obra Sindical del Hogar (OSH). Actualment, els robatoris efectuats tant a

comerços com a persones de Sant Cosme són del tot alarmants, les xifres marquen més d'un atracament per dia. Aquest fet, però, també afecta el cas urbà d'El Prat: robatoris navalla en mà, a comerços i bars, és la nota predominant. El clima és de tensió, hi ha persones que han sofert fins a 7 robatoris en pocs mesos. Els comerciants, davant la ineficàcia policial, han format bandes nocturnes de vigilància. Això per arribar a ser del tot negatiu, poden ser perjudicades persones innocents, a part de crear un clima de violència i desconfiança entre el veïnat. Tanmateix és missió de la policia efectuar tota mena de vigilància. Hi ha dos tipus de delinqüència, la juvenil i la professional. Aquesta darrera afecta Sant Cosme de manera indirecta, però perjudica tant com l'altra, utilitzant alguns habitatges del barri com a refugi per preparar i guardar el fruit de les seves accions.

OPINIONS

Sobre aquest tema, DELTA ha recollit un seguit de declaracions que ara els oferim. El senyor Antonio Martín, batlle d'El Prat de Llobregat, va manifestar: "A nivell general, la situació de la delinqüència es propicia quan tot l'aparell policial es troba concentrat a la ciutat, en aquest cas Barcelona, i el delinqüent no té més remei que fugir a les comarques. La crisi econòmica hi té molt a veure, la manca de treball i de centres d'esplai propicia en gran part la delinqüència. Cal dir també que per part de l'Administració no existeix cap mida d'integració social: manca la construcció de centres escolars, així com d'un centre de formació professional. A Sant Cosme hi ha gent que no s'acaba d'integrar i això s'agreuja quan no hi ha ningú que els ajudi. El problema de Sant Cosme ve de lluny, ja que va ser creat sota una determinada situació i condició".

Per altra banda, tant Nacionalistes d'Esquerra com el PSAN local coincideixen en el mateix: "El problema de la delinqüència a Sant Cosme és, però, degut al creixement capitalista, un creixement desorbitat sense cap mena de control, a part de la creació de suburbis al costat dels sectors industrialitzats, sectors on s'han anat acumulant persones en atur i totalment marginades. Cal dir també -continuen dient- que al govern centralista l'hi interessa que es parli força de la delinqüència perquè el poble s'oblidi dels temes de veritable importància. A nivell municipal l'Ajuntament tan sols s'ha preocupat d'incrementar l'aparell repressiu, deixant de costat les mesures preventives, ja sigui a nivell escolar com de creació de centres de reinserció social".

Ara és el Tinent Alcalde de Governació de l'Ajuntament d'El Prat, Sr. Alcaide, el que opina: "Davant el problema de la delinqüència, cal posar en pràctica mesures a curt i llarg plaç. A curt plaç, cal incrementar la vigilància a nivell de Policia Nacional per tal de controlar la situació. A llarg plaç, potenciar els centres educatius d'integració de les classes marginades".

MANIFESTACIÓ: 5.000 PERSONES CONTRA LA DELINQUÈNCIA

Davant tota la problemàtica que hem estat tractant en aquest reportatge, la comissió anti-delinqüència de Sant Cosme va organitzar, el propassat 11 de juny, una jornada en contra dels robatoris i atracaments a comerços i persones. Durant tota la jornada els establiments de Sant Cosme i el polígon de La Granja van romandre tancats al públic en general. Tanmateix, els comerciants del cas urbà d'El Prat, com a signe de solidaritat, van tancar portes a partir de les 7 de la tarda. Com a complement de la jornada i a aquesta mateixa hora, va sortir de Sant Cosme una manifestació formada per una columna de 5.000 persones. El lema més pronunciat va ser: "Treball, Sí, Delinqüència, No". La manifestació va recórrer els carrers centrals de la població de forma pacífica fins arribar a l'Ajuntament, on es va fer entrega al batlle d'un document explicatiu de la situació i d'una sèrie de reivindicacions per tal de pal·liar el problema.

La nota negra del dia la van protagonitzar un grup d'aproximadament 40 persones, majoritàriament comerciants del famós "Mercadillo del jueves" i alguns altres de Sant Cosme, que encapçalats per homes de pensament ultradretà van obligar a tancar algunes tendes del cas urbà d'El Prat, creant una certa tensió entre els veïns. Aquest afer, però, fou avortat per alguns membres de l'associació de veïns de Sant Cosme.

SOLUCIONS AL PROBLEMA

Creada la coordinadora de reinserció social del barri de Sant Cosme, se li va fer encàrrec a la fundació Jaume Bofill d'un estudi sociològic del problema de la delinqüència en aquest barri.

Realitzat l'estudi, les solucions que la coordinadora planteja són de tipus educatiu. A part de la planificació a nivell policial que es pugui dur a terme, com per exemple la creació d'una caserna de la Guàrdia Urbana al barri, cal potenciar la integració social dels delinqüents a nivell educatiu.

Primerament, s'ha de treballar a partir de les escoles, evitant possibles marginacions i educant com cal. Desenvolupar els educadors de carrer, per donar a l'infant marginat el que ell no pot aconseguir. Declarar el barri com a suburbi, tot donant-li un tracte especial. Disminuir el nombre d'alumnes existent a les escoles del barri. Cal que els mestres tinguin una continuïtat mínima de tres anys i que aquests comprenguin el problema de Sant Cosme, etc.

Amb aquest reportatge, DELTA ha intentat reflectir la realitat d'un barri creat pel bon viure d'uns quants, d'un barri i unes persones marginades.

Jaume Ridaura i Bringué
Fotos: Albert Tomás i "Scorpi"

Pere Baltà

a fons

El nostre company Pere Baltà, que va començar la seva vida pública a les planes del portantveu PRAT vint-i-tres anys enrera ("Ben a prop estic de les nòces d'argent", diu ell) ha estat notícia per tres diferents raons: per un cantó, els mitjans de comunicació han informat extensament sobre el Servei de Promoció Cultural que dirigeix en el si de la Generalitat; i, per altre cantó, ha ressortit la seva etapa de "contestatari empedernit" amb la publicació amb motiu del Congrés de la premsa comarcal del conte "Bajo una gorra gris" que, publicat l'any 1966, el va posar davant un consell de guerra i, per si això fos poc, la publicació del llibre "Censura y creación literaria en España" de Manuel L. Abellán, ha donat a conèixer que la seva novel·la "Las Urnas" va ésser denunciada al Tribunal d'Ordre Públic, motiu pel qual va desaparèixer de les llibreries inesperadament.

Malgrat tot, l'amic Pere Baltà és, amb un grup de redactors de DELTA, a una taula del bar de l'aeroport, disposat a contestar-nos tot un seguit de preguntes fetes amb tota la mala fe que permeten els límits de l'amistat i el comparerisme. Comencem:

—¿Què convé fer per la cultura popular al Baix Llobregat i especialment a El Prat?

—Jo canviaria el senti de la pregunta: ¿Què podem fer aquí amb la cultura popular? Us sembla bé?

Bé, bé... què podem fer?

—Fer-la servir com camí d'integració social.

—Pot servir el camí de la barretina, la faixa i el porró, per això?

—Si solament fos barretina, faixa i porró, no. Però la facilitat d'integració al món dels esbarts, els castellers, els bastoners, a les mateixes colles sardanistes... cosa que s'ha pogut comprovar, ens parla d'un gran servei al país, i l'acollida que tenen a l'estranger els nostres esbarts, posem per cas, ens parla d'uns nivells de qualitat realment importants.

—Però, què hi fa un home com tu en un ball com aquest? Tu més aviat ets un polític!

—Això ho creuen els que desconeixen la meua trajectòria professional. Només us dire que molta gent d'El Prat al temps de la lluita municipal es preguntava de què vivia jo, mentre al marge de la lluita política em dedicava a organitzar congressos internacionals o a promoure la indústria química espanyola per Europa.

Això era quan et varen enviar la policia a casa a mirar-te el passaport, perquè es creien que anaves a Rússia a rebre consignes...

—Sí. Si haguéssiu vist la cara del policia quan va saber que jo sortia a l'estranger dirigint expedicions comercials subvencionades pel Ministeri de Comerç... "Estos t'fos me llevan al ridículo, c...!", va cridar.

—Però també vas fer un viatge a París com regidor de l'Ajuntament...

—Et refereixes a les meves 36 hores a París?

—Varen ser 36, només?

—Des de les 10 del matí quan agafava l'avió a El Prat fins a les 10 de la nit del dia següent que vaig tornar per prendre part al Ple Municipal. Es clar. Imagineu-vos què haurien dit els meus enemics polítics si no ho hagués fet així.

—I no van dir res?

—Es varen quedar parats en veure'm aparèixer puntualment al ple municipal del dia següent de la meua marxa. Si arriben a dir quelcom els hi hauria donat una conferència sobre com a França no s'omplien els clots de les extraccions d'arids amb escombreries, ni feien desaparèixer llacs per a convertir-los en pams quadrats o es dignificaven els barris antics creant-hi grans zones verdes, i quan es creaven ciutats de nova planta com Sant Cosme no es feien les barbaritats urbanístiques d'aquí. Jo que era un lluitador contra l'urbanisme que es practicava aquí, vaig tornar entusiasmat de París.

—I què perseguia l'empresa que t'hi va portar?

—Donar-me idees clares i importants sobre el que es podia fer amb la finca de La Ricarda.

—Va servir doncs d'alguna cosa el viatge?

—Pel que ells perseguien, no. La Corporació Metropolitana no va baixar del seu criteri quant a la Ricarda, però jo vaig aconseguir no poques idees que es varen aplicar a bona part dels projectes del Pla Quinquenal d'Actuació Urbanística que ara executa aquest Ajuntament. L'ajardinament del carrer Coronel Sanfeliu o de l'Avinguda Gallart Monés són dues conseqüències del viatge, posem per cas.

—Però, saps que els que precisament executen ara els teus projectes diuen que et varen "comprar" amb aquell viatge...

—Això només ho pot dir qui es vendria per un preu tan baix. Precisament aquests que bé farien d'explicar a l'opinió pública allò que se'ls recrimina.

—T'agradaria ser regidor ara?

—No. M'espanta pensar-ho.

—Per què, tanta por et fa?

—Passen coses que el meu temperament no podria tolerar.

—Què opines dels nostres polítics?

—No comment.

—Si estiguessis al lloc d'un dels tres regidors de CDC, què faries?

—No hi sóc, no és aquell moment, no podem esperar que els altres actuïn com ho faries tu i, per altra banda, el seu paper no és gens fàcil.

—Què hi fa un home d'esquerra com tu en un partit com aquest?

—Sempre he estat nacionalista i socialdemòcrata. Segueixo sent del tot nacionalista i ningú m'impedeix ser socialdemòcrata.

—Si Pallach visqués, hi series?

—Si Pallach no hagués mort moltes coses serien diferents, entre elles Catalunya estaria governada per un sòlid centre-esquerra nacionalista, exactament com li agradaria governar al President Pujol.

—Ets un polític ambiciós?

—Ara, no sóc ni polític.

—Vols dir que no penses arribar més enllà?

—Sincerament no pensava arribar tan enllà.

—Fins quan la Generalitat?

—Es la mateixa pregunta que em faig quan arribo a casa cansat i recordo que els últims tres anys han estat els millors de la meua vida, perquè em vaig poder dedicar a la família i a escriure, que són les dues coses que més m'agraden.

—I el llibre que escrivies sobre Pallach quan et varen nomenar cap de serveis?

—Quasibé està acabat.

—Però no sortirà, ja?

—Quan passi aquesta marabunta on ara estic ficat.

Era conegut el teu procesament pel conte "Sota una gorra grisa", però ara s'ha sabut que també et varen expedientar per la novel·la "Las urnas". Què va passar?

—De sobte va desaparèixer de les llibreries i ningú em va donar cap mena d'explicació. Ara en aparèixer un llibre sobre la censura en temps de Franco he sabut que vaig ésser denunciat al TOP, i m'he explicat què va passar. Deben fer presió sobre l'editor.

—Ho suposes?

—Quan ho he preguntat no m'han contestat.

—Tan forta era la teua novel·la?

—Mireu, a mi no em semblava gaire fort quan es va publicar "Bajo una gorra gris" i l'altre dia, quan el vaig veure a l'exposició organitzada per la Diputació, se'm va acudir rellegir-lo i vaig pensar que encara avui

VALORS RECONEGUTS

Quan veiem, amb satisfacció, que són reconeguts els grans valors esportius de pratencs il·lustres, com ho són en Jordi Llopart, en Josep Marín, en Pere Praxedes..., i recordats els mèrits d'ahir, avui i sempre d'en Moisès Llopart, vull deixar constància del nostre respecte sincer i emocionat d'aquells esportistes pratencs que van ser valors, però que per diversos motius, i entre ells accidents mortals, van estroncar la seva carrera vers noves victòries, que no sols haurien estat personals, sinó de tot l'esport català.

Permeteu-me que recordi el meu amic de sempre, i veritable esperança de l'atletisme, en Joan Reverter i Praxedes, que ens va deixar per sempre una tarda de juny del 1977.

Visquin en el nostre record, i sapiguem aprendre d'ells, no només dels seus valors personals, sinó també del desig d'aconseguir, en qualsevol activitat, i per mitjans nobles, el primer lloc.

Joan Montané i Moliné

CARTA OBERTA ALS BOTIGUERS DE SANT COSME

Com a pratenc i comerciant d'El Prat tinc a bé dirigir-vos aquesta lletra. Es ben cert que el nostre Prat està ple de delinqüència: jo l'he sentida dues vegades damunt meu, la primera em varen trencar el vidre del cotxe i s'endugueren el ràdio-caset (que com a curiositat vauig telefonar a Sant Cosme el dia següent a veure si per casualitat sabien quelcom, i la contestà va ser "llàstima, fa unes hores que s'ha venut")... La segona experiència fou el dia del meu Sant, a les tres de la matinada, sento el telèfon que truca, i una veu molt agradable (això ho dic sense gens d'ironia), em diu que si sóc el propietari de l'establiment tal, i tot seguit em comunica que el tenia obert; que per cert, gràcies a un bon amic escombriaire no me'l varen deixar més net; després va venir la cosa burocràtica, en fer l'atestat varem comentar l'article de DELTA d'aquell mes, que esmentava que al Sr. Comissari li semblava que la delinqüència havia menguat un xic. Es clar, això era l'opinió del Sr. Comissari, cosa que crec que molts pratencs no compartim.

Ja com una cosa més de les moltes que passen, no seria la meua sorpresa, el passat dijous a les 9,45 es presentaren a la plaça Joan Estalella, un grup bastant quantios dels molts mal anomenats "demòcrates"... i convidaren al Sr. Francesc Baltà que tanqués les portes: si més no, que se "atuviera a las consecuencias". Tot seguit s'encaminaren al meu establiment amb la mateixa cançó. Després d'escolat aquest diàleg, m'encamino a veure el Sr. V. Font, president de A.C.P.I.C., per exposar-li el que feia el cas. L'esmentat senyor no hi era, així que m'encamino cap a la Casa de la Vila per demanar per al Tinent Alcalde de Governació; tampoc tinc sort, un oficial em diu que preguntí a la guàrdia urbana, allí em diuen que és cosa de la policia estatal; altra cop cap a la Casa Gran, allí hi trobo la Srta. Yagüe i el Sr. Mijoler, després s'hi afegeix el Sr. I. Ribas, al cap d'una estona de diàleg, passem al despatx del Sr. Secretari, això crec les 11 del matí, dit senyor ens diu que fins aquell moment, ell no en tenia oficialment notícies, no en sabia res que es tingüés autorització per dur a terme cap manifestació; jo, no gens convençut però sí un xic més tranquil, me n'entorno cap el meu establiment; quina no seria la meua sorpresa en veure que només estaven tancats els establiments del carrer J. Casanovas, després de l'ayuda, Montserrat, així que els únics que varem fer el prèsec varem ser uns quants.

La meua pregunta és: Srs. comerciants i companys de Sant Cosme, creieu que aquesta és la metodologia per combatre la delinqüència; avassallant els propis companys? Interpreto que m'agrada el diàleg, mai en cap concepte la violència i menys la coacció: saben tots sobradament a on estan els delinqüents, per tant no anem fent

Noticias del verano: La playa y la plaza

Amigo lector:

El verano ha llegado así de repente y con una virulencia poco menos que prodigiosa. La prensa en general ha destacado el que se ha sufrido en este mes de junio unos días calurosos sólo comparables a los de otro junio de hace cincuenta años. La canícula ha caído con todas sus consecuencias y como noticia pratense podemos destacar la poco menos que fabulosa - por cantidad - asistencia de bañistas a nuestras playas durante los domingos 7 y 14. Concretamente el día 7 pudimos contemplar alrededor de las 12 del mediodía miles de coches que saturaban nuestra playa, de tal forma que invertimos más de 15 minutos para trasladarnos del Camping Cala-Gogó hasta el mismísimo Club Náutico Prat. Y precisamente desde dicho camping hasta la playa no existía ni un sólo lugar libre donde poder aparcar.

De nuevo nuestra playa es noticia y no podíamos silenciar este hecho un tanto singular dentro de la lógica de los meses veraniegos. Esperemos que a quienes corresponda... hagan limpiar nuestra playa y la doten de todo cuanto sea necesario para hacerla más atractiva y accesible a los pratenses y barceloneses que en ella pasan los días festivos evitándose las largas caravanas de coches a través de las carreteras de nuestras provincias, para poder trasladarse a otras más lejanas playas.

Y otra noticia de verano: la Plaza. Nuestra Plaza, cuya historia ha sido tantas veces recordada por escritores locales. Centro cívico de El Prat en donde está ubicado nuestro flamante y encalado Ayuntamiento. Hablemos de nuestra Plaza. Sí, nos parece correcto el que algunos veladores de los bares de la Plaza sean colocados en la misma. Lo que no nos parece tan deseable es que estos veladores ocupen más de la mitad de su superficie y así junto con el kiosco que también la ocupa sólo queda un estrecho y angosto caminito por donde puedan transitar los ciudadanos. Impidiéndose con esta invasión casi total de su calzada el que los pratenses podamos pasear - como es costumbre - a través de ella.

No queremos ser agoreros ni quitar el pan a nadie. Pero encontramos excesiva esta ocupación de la calzada de nuestra Plaza. Y que conste que quien escribe estas líneas, sencillamente se ha hecho eco de los comentarios de algunos pratenses que así lo han manifestado.

Todos los excesos son... eso: excesos...

Jaime Monés Albet

manifestacions demagògiques, mirem d'entendre's amb les nostres autoritats locals i si ells no poden... anem a Barcelona i si Barcelona no pot a Madrid, i així fins a on convingui. Prou de manifestacions inútils, que si en essència són molt lloables, no tant els resultats, i a última hora s'hi

afegeixen tota classe de reivindicacions.

No em resta més a dir que siguem conscients dels nostres actes, i pensem-los un xic més abans de dur-los a terme. Si més no, tindrem de tocar el dos tots nosaltres.

Jordi Torren

SE BUSCA SU PROPIETARIO

Estas seis hermosas sortijas, se encuentran desde sabe Dios cuándo, huérfanas de sus legítimos propietarios. Las joyas, de exclusivo diseño, fueron recuperadas por la Policía en tierras levantinas. Si usted, afortunado lector, reconoce como suya alguna de estas valiosas piezas, acuda presuroso a reclamarlas, antes de que se proceda a su preceptiva subasta.—DOBAÑO

EL GRA DE SORRA

NO IRA NADIE DE EL PRAT, A LA BODA DE LADY DIANA

Estamos como quien dice en el umbral de las vacaciones y mis amigas de la cola del pan me siguen preguntando el lugar de vacaciones de la clase política local.

A lo largo de los últimos quince días, he ido preguntando a los políticos sus programas veraniegos y la gran mayoría todavía no tenían muy claro si este verano iban a ausentarse de El Prat. Sin embargo, aparte de lo que ya informé en mi anterior crónica, los únicos que disfrutarán de lo lindo este verano, son los políticos que salieron del Ayuntamiento en los últimos comicios.

El Teniente alcalde Claver, responsable de enseñanza y perteneciente al partido PSC-PSOE, se irá con la familia a Corbera, donde posee un chalet. "Oye, di a tus amigas que ya lo tenía antes de entrar en el Ayuntamiento, que nadie crea que me lo he comprado ahora. Y mi esposa, por si alguien está interesado, viste ropa comprada en una boutique barcelonesa y si quieres te doy la dirección". Buena falta le hace a Claver un descanso —me dicen los del Consell d'Ensenyament—, este hombre no para un momento.

El propio Alcalde Antonio Martín, me informa que la primera dama viste en una tienda de ropas de la carretera de la Buñola y el gusto en el vestir lo decide muchas veces ella, por lo que no le disgusta que se le considere que viste bien, porque el comunismo no está reñido con la elegancia. Antonio Martín no se irá este verano de vacaciones, debido a que su economía se resiente de la compra del piso. "Que nadie sufra —me dice— por el valor del piso, no es verdad que me haya costado ocho millones". Le insinuo hacerle una foto en su nuevo piso, pero Martín pasa de estas coñas marineras.

LOS TIBURONES MAS GRANDES QUE LOS DE SUAREZ

José María Mesa y familia pasarán las vacaciones por el centro de Europa durante el mes de julio, y Galicia en el mes de agosto.

En el pueblecito de El Grove tienen los Mesa, arrendado un pazo del siglo XVIII desde hace cuatro años.

Mesa y algunas veces también su esposa practican la pesca de altura, especialmente la captura de tiburones; de ahí que un año el expresidente Suárez se dedicara también. Dicen, sin embargo, que los de Mesa son más gordos que los de Suárez. Para mis amigas, les diré que los Mesa alternan todas las noches en el casino de la isla de La Toja con la flor y nata de la burguesía gallega.

Martín Ferrer se dedicará este verano a costear la provincia de Gerona, donde ha-

¿FINS QUAN, SENYOR ?

bía soñado ser Gobernador, pero por culpa de Belloch no se consumó el sueño. Recuerdo que Martín prestó su barco al mismísimo Suárez en aquel verano de hace dos años. Ahora me informa que se lo ha vendido y ha comprado otro más potente. Ya saben los pratenses que veranean en la Costa Brava; si ven un barco con matrícula de Bagur de color blanco, no duden en saludarlo porque en él navegará el doctor Martín Ferrer.

Pau Vilà, el conocido doctor en veterinaria, pasará sus vacaciones en Llansà, donde posee una respetable propiedad, envidia de muchos gerundenses. Pau es en Llansà toda una institución. Este verano se dedicará a navegar y a saborear el "suquet de peix", su plato favorito. Por las noches se le podrá encontrar alternando en el casino de Perelada, donde es asiduo cliente.

Y la cosa no da para más. El rojerío municipal gastará este verano muy poco dinero, mientras los políticos de antes y los actuales de UCD a pesar de la crisis gastarán sus buenos dineros.

CALENTANDO MOTORES

Desde hace muchísimos años, El Prat se distinguía por la extraordinaria fogosidad de sus habitantes y por eso, cuando cerraron las casas de "barrets", la que había en El Prat, permaneció muchos años abierta para calmar la fogosidad de los hombres del Delta.

Ahora, y gracias a Pau Vallhonrat, que ha traspasado el local del Cine Moderno a un grupo barcelonés, los martes de todas las semanas, proyectan películas de las que hieren la sensibilidad de los espectadores y son los martes precisamente cuando más pratenses acuden al cine a herirse su sensibilidad. Vamos, que son muchos lo que acuden al cine a calentar motores.

Los del Opus también están calentando, no motores precisamente, pero sí el "coco" de numerosos pratenses. Aprovechando el mes de mayo, mes de las flores y de la Virgen, han realizado numerosas charlas, con el fin de reclutar nuevos siervos para la organización, y para este fin numerosos

30 DIES A EL PRAT

FESTA MAJOR DEL CARRER DE FERRAN PUIG

Totes les festes anunciades segons programa transcorregueren en un àmbit d'autèntica confraternització amb tots els veïns de la localitat, i amb ganes de passar-ho bé, com així era el propòsit de la Comissió organitzadora de la Festa.

Hi hagué varietat de concursos; de dibuix ràpid per a escolars de diverses edats; de fotografia; literari, i també com cada any, d'aparadors entre els comerços del carrer de Ferran Puig. Tots foren molt concorreguts, amb aportació de treballs d'autèntica vàlua.

Tampoc hi mancà el Pregó de la Festa, enguany a càrrec del sacerdot fill del carrer, Mossèn Josep Ma. Fabró i Gibert, que féu una brillant disertació.

El dia següent, i a la Cripta de la Parròquia, el propi Mn. Fabró digué una missa a intenció dels difunts del carrer.

Potser l'única nota discordant de tota la festa fou la suspensió de col·locar unes ceràmiques murals en alguns immobles de carrer, doncs semblaria que per certes opinions d'última hora, un nombre determinat d'enquadrats a l'Associació sol·liciten una assemblea general per tal de reconsiderar determinats textos inscrits en les referides ceràmiques.

El dissabte dia 30, Sant Ferran: al matí, obsequi de globus a tota la quixalla del poble per cortesia dels comerços del carrer. Gran animació.

A la nit, una deliciosa cantada d'havanes, per la "Colla Jacomets" amb obsequi de "cremat" a tots els assistents. Fou molt nombrosa la concurrència de públic.

El diumenge dia 31, al matí. El popular esmorzar de germanor, invitació a tot el poble d'El Prat amb la típica "botifarra amb mongetes"; es repartiren unes nou-centes racions. Gran animació. Seguidament, una selecta audició de sardanes per la cobla Rambles i obsequi de rams de clavells a les senyores.

A la tarda: magnífic festival infantil; Pallassos, putxinellis i jocs infantils. El ferrell final fou l'esplèndida xocolatada per tota la quixalla del poble. Es repartiren un miler de racions. En resum: una esplèndida Festa Major i, si Déu vol, fins a l'any vinent.

pratenses sin filiación política ni religiosa, han sido invitados a estas tertulias familiares con sabor de Opus Dei.

DIRIGIR EL TRAFICO A TIROS

El Prat podría convertirse en cualquier ciudad sudamericana donde los urbanos algunas veces para dirigir el tráfico echan mano de la pistola para intimidar. El pasado mes la corporación municipal ha aprobado un gasto de 63.833 ptas. para adquirir balas para los revólveres de la guardia urbana.

No acierto a comprender qué harán con tanta munición si no es que la utilizan para dirigir el tráfico.

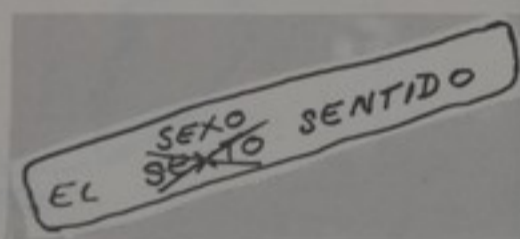
Y a propósito de la guardia urbana, se han incorporado al cuerpo demasiados guapitos y guapitas cuya máxima preocupación es multar a los coches mal aparcados en vez de dirigir el tráfico cuando se origina algún embotellamiento.

Lamentamos la falta de profesionalidad de nuestra policía urbana, aunque debemos destacar al cabo Guerra como el más profesional de todos. Sr. Alcaide, debe preocuparse más de la policía y, por favor, que la policía urbana dirija el tráfico a la salida de El Prat donde diariamente se forman unas colas larguísimas.

TELEVISION PRIVADA EN EL PRAT

Recientemente el impresor de DELTA, Armando Aguirre, ha adquirido un costosísimo equipo de televisión compuesto por cámara para grabar programas, un convertidor y un video para reproducir programas.

En principio Armando había adquirido este material para realizar experiencias dentro del mundo del teatro, pero sabemos de

buena fuente que un grupo de pratenses con mucho dinero está dispuesto a instalar un equipo emisor para montar las próximas elecciones municipales a través de la televisión.

Por lo pronto, ya sabemos que un político, Jaume Monés, que no ha podido entrar nunca al Ayuntamiento, ya ha grabado un programa en casa de Armando a título de experiencia por si lo de la televisión se lleva a buen fin. También este grupo de pratenses con dinero se han desplazado a Cardeu, a comprobar el funcionamiento de aquella televisión.

En vista de este acontecimiento, aconsejaría a los partidos locales que comiencen a recaudar dinero para sufragar la próxima campaña, que se promete muy reñida si se pretende utilizar la televisión.

BODA REAL BRITANICA

Contra todo pronóstico, Convergència no envía a ningún representante a la boda real británica.

Menos mal, porque el otro día Joan Montané me increpó diciéndome que el más elegante de Convergència era él y no Pepe García y que si alguien debía ir a la boda era él.

Para aclarar esta cuestión, he ido a consultar con una jai amiga mía, que entiende mucho y que además, conoce a los dos

supuestamente elegantes y mientras me preparaba un batido afrodisíaco con su minipimer, me decía: "Sin discusión el más elegante es Pepe García, use o no Paco Rabanne; el secreto de Pepe es que todos los trapos le caen bien y usa un desodorante que no le abandona, de una marca francesa muy acreditada".

También me he enterado que la reina de Inglaterra cuando repasaba la lista de invitados, preguntó la ideología de Convergència y le contestaron que eran nacionalistas, con lo que se opuso rotundamente a que ningún militante estuviera en la boda del príncipe Carlos y Lady Diana. "Estoy hasta la corona de nacionalistas", dijo la reina refiriéndose a los nacionalistas de Irlanda del Norte.

Inmediatamente el Honorable Jordi Pujol, al enterarse de este percance, ha montado el título de príncipe de Gerona para el hijo del Rey, con el fin de presenciar una imagen monárquica ante las casas reales europeas y recuperar el prestigio en la Jet-Society británica.

Al cierre de la edición de DELTA nos llega la noticia de la romería de El Prat a Montserrat y nos han informado, que han encontrado a faltar a comunistas y socialistas entre los romeros, lo que viene a confirmar que estos chicos no se han integrado todavía en la vida social de El Prat.

Juan Miñarro

Li convé
anunciar-se a

Delta
L'OPINION

30 DIES A EL PRAT

XXVè ANIVERSARI D'AMICS D'EL PRAT

Com ja és tradicional Amics d'El Prat celebrà, la primera quinzena de juny, un sopar que aplegà prop d'un centenar de persones. L'acte estigué presidit pel Tinent-Alcalde de Cultura del nostre Ajuntament, senyor Ignasi Ribas, en representació de l'Alcalde que excusà la seva assistència per malaltia.

Ben sopat i tal com estava previst es procedí a la lectura de veredictes del jurat del concurs literari convocat amb motiu del XXVè aniversari, resultant guanyador en l'apartat de poesia en Pau Vallhonrat i en el de prosa n'Eugeni Molero. Tot seguit es procedí a l'entrega dels corresponents trofeus.

Els atletes locals Josep Marín i Jordi Llopert també foren homenatjats en reconeixement a les seves brillants actuacions esportives en els darrers mesos. En Jordi Llopert en nom propi i en el del seu company agrai a Amics d'El Prat aquest acte i recordà que des del seu retorn de l'olimpíada tan sols l'Ajuntament de Madrid havia tingut una atenció envers ells. Com que la comissió municipal d'esports en tenir coneixement d'aquest acte s'hi volgué adherir obsequiant-los amb un magnífic trofeu, agrai aquest gest i puntualitzà el fet que de rectificar sempre s'hi és a temps.

Un dels moments més entrançables de la vetllada fou sens dubte el lliurament del títol de Soci d'Honor d'Amics d'El Prat al consoci Jaume Codina i Vilà. En Jordi Gili, president de l'Entitat, pronuncià un breu parlament per fer palès els motius que induïren la junta a atorgar aquesta distinció i agrai al doctor Codina l'ajuda que en tot moment ha prestat a l'Entitat i en definitiva a tota la comunitat pratenc. El nou soci d'Honor agrai la distinció i en unes emotives paraules recordà els inicis de l'Entitat que avui l'homenatjava a la que considera com un altre fill seu al que estima amb tot el cor, i que li ha donat grans alegries com és aquesta distinció, però que també li ha donat grans disgustos i preocupacions.

El punt culminant de la nit fou el lliurament de la distinció Amic d'El Prat 1980 a la germana Maria Sans, escollida per votació popular entre els socis de l'Entitat. En Jordi Gili féu una petita reflexió del fet que en la votació resultés guanya-

dora precisament una humil religiosa i que en segon lloc fos l'Associació d'Amics del Subnormal, seguida del doctor Jaume Palau, ressaltant les preferències dels socis en premiar la tasca silenciosa però fructífera dels primers classificats.

L'Ignasi Ribas en representació de la primera autoritat local, imposà la insígnia d'or de l'Entitat a la Germana Maria i pronuncià un breu parlament al que respongué visiblement emocionada la germana Maria, agraint la distinció i proclamant una vegada més la seva sorpresa pel fet d'haver pensat en ella, una senzilla monja que tan sols té dues fites importants a la seva vida: Déu i tot el que això significa envers el proïsme i els més senzills i malalts, i Catalunya.

Després d'unes paraules del president d'Amics d'El Prat en les que novament felicità tots els homenatjats i agrí la seva

presència així com la col·laboració dels membres del jurat i la presència d'un bon nombre de regidors de l'Ajuntament, s'encetà un interessantíssim torn de parlaments que es perllongà fins prop de les tres de la matinada.

Una vegada més Amics d'El Prat han protagonitzat una agradable vetllada en la que per damunt de tot estigué present l'amistat, la germanor i les veïtables ganes de fer un Prat millor, prescindint d'ideologies polítiques i de classes socials.

En properes edicions intentarem publicar alguns dels treballs guanyadors del concurs literari que ha estat patrocinat per la Caixa de Barcelona i en el que hi han participat més de trenta-cinc autors.

ELS PAGESOS HONOREN EL SEU PATRO SANT ISIDRE

Amb una multitudinària cavalcada que recorregué els principals carrers del nostre poble es posà punt i final al programa d'actes que la Cambra Agrària local ha programat enguany per festejar la festa del seu patró San Isidre Llauredor.

En aquesta cavalcada hi participaren prop d'un centenar de cavalls tant de muntura com de tir i un bon nombre de remolcs de tractors guanits amb aquell exquisit gust que distingeix els nostres pagesos. No cal dir que el pas de la comitiva que estigué escapçalada per una banda de trompetes del regiment Numància amb seu a la caserna de Girona a la Ciutat Comtal, fou seguit amb perplexitat per la mainada i amb una certa nostàlgia pels que ja fa anys deixaren de ser-ho. El carro carregat de carxofes tirat per quatre es-

plèndits cavalls, és una de les tantes escenes que la industrialització i les presses han fet passar a millor vida. El carret de vela carregat amb caixes de fruita tirat per nou valents poneis, malgrat no respondre a la nostra recent història local, no cal dir que també tingué una molt bona acollida per part de tot el públic. El carro carregat de palla, les tartanes i per què no el carro que tragué els bucois de vi, d'una manera plàstica ens recordaren a tots com era la vida d'El Prat eminentment agrícola i mostraren als més petits vertaderes peces de museu que poc a poc es va perdent.

La presència de gran nombre de socis del "Club d'enganxes" de Catalunya donà a la desfilada aquella elegància i distinció que tan sols el cavall pot donar i alhora posaren de manifest l'habilitat dels conductors per manar els animals.

Els actes però començaren el propi dia 15 de maig, festa de Sant Isidre, amb una missa a la parròquia de Sant Pere a la que hi assistiren un bon nombre de devots encapçalats pels membres de la Junta de la Cambra Agrària acompanyats pel delegat del Ministeri d'Agricultura a Barcelona, senyor Arenas, el senyor Giralt, president de la Cambra Provincial i el Tinent-alcalde d'Agricultura, senyor Davia. El Conseller d'Agricultura de la Generalitat excusà la seva presència i en una carta encoratjà els pagesos d'El Prat perquè continuessin la seva tasca encaminada a tornar l'agricultura al lloc que li correspon.

Com és tradicional acabat l'acte religiós i als locals de la Cambra s'oferí un aperitiu i a la tarda es jugà un partit de futbol entre pagesos solters i casats.

Entre els actes addicionals cal destacar la convocatòria d'un concurs de dibuix per a nens de 5 a 15 anys, el treball dels quals fou exposat al saló d'actes de la Cambra i estigué organitzat per Amics d'El Prat. L'entrega de premis es celebrà el diumenge després de la cavalcada i estigué presidit per l'Alcalde, el president de la Cambra i el d'Amics d'El Prat.

La Cambra Agrària obsequià tots els participants a la desfilada, així com les autoritats presents, amb un magnífic recordatori. També els bancs, caixes d'estalvi i alguns establiments comercials així com les entitats culturals i el propi Ajuntament, col·laboraren amb la donació de trofeus.

No cal dir, doncs, que en conjunt la festa resultà molt lluïda i sobretot molt participada i confiem que aquesta modalitat de concentrar les dues festes tradicionals de la pagesia en una de gran continuïtat durant molts anys. És evident que la iniciativa ha d'ésser dels pagesos, però penso que seria bo que tots plegats hi col·laboréssim una miqueta per fer-la més lluïda si és possible. Per la seva part tant l'Alcalde com el Tinent-alcalde de Governació ja s'han ofert per fer gestions davant de l'Ajuntament barceloní a fi de portar l'any vinent el carrusel de la Guàrdia Urbana de Barcelona.

Com a detall digne de destacar és el fet que novament s'ha fet la tradicional benedicció dels animals i estris agrícoles per part de l'ecònom de la parròquia.

Com a darrera puntualització penso que tal vegada és una bona ocasió per insistir en la urgent necessitat de la creació d'un museu municipal on poder guardar tantes i tantes eines del camp que poc a poc van desapareixent. Tal vegada cal recordar que en l'actualitat l'Ajuntament té en dipòsit unes quantes tartanes i molts d'aquests estris, i quan veus les dificultats que sorgeixen a l'hora de guarnir un cavall, per exemple, necessàriament et recordes de la gran quantitat de guarniments que per manca d'aquest museu s'han perdut. Val la pena fer un esforç. Un museu tal vegada no són vots, però és cultura i història que no es pot despreciar.—J.G.

LA CASA DE ARAGON TRAE UNA PILARICA

El pasado sábado día 13, una delegación de aragoneses y simpatizantes de esta localidad, se trasladaron a Zaragoza para recoger la Imagen de la Virgen del Pilar, de la cual hace donación el Cabildo Metropolitano, y al propio tiempo entregar un presente de la Generalitat de Catalunya al mencionado cabildo.

La imagen de la Virgen del Pilar permanecerá expuesta en lugar preferente de la Casa de Aragón de El Prat, a partir del día 20 de los corrientes, fecha en que se celebró la inauguración oficial de nuestro Local Social.

Jesús Ruberto Llaquet,
Presidente Junta Directiva

EXPOSICION DE TRABAJOS MANUALES

El pasado domingo día 14, se inauguró en la sala de arte Josep Bages una simpática y coquetona exposición de trabajos manuales realizado por un puñado de féminas asistentes al curso que semanalmente dirige Ana Pons en el Casal de Cultura.

Numerosas pratenses han contribuido en adornar la sala y han colocado muchísimos trabajos, verdaderas piezas de artesanía. Allí pudimos contemplar unos maravillosos patos de semilla realizados por Margarita, ceniceros por Lolita, jardinería por Natividad, un cuadro de la profesora Pons y un sin fin de trabajos más, con un toque femenino de extraordinaria calidad.

El domingo de su inauguración, las féminas esperaron largo rato la presencia del alcalde, pero Antonio Martín no apareció por ningún lado.

Ni el alcalde ni otros miembros del consistorio se interesan por este tipo de cosas, que han constituido durante un curso, un trabajo meritorio de un grupo de amas de casa.

Felicitemos a través de DELTA a estas entusiastas amas de casa que rompiendo con los moldes tradicionales han demostrado que se puede ser ama de casa y una extraordinaria obradora en trabajos manuales de decoración.

ROMERIA A MONTSERRAT

Amb més pena que glòria ha passat la XLIX Romeria a Montserrat, que anualment organitza la parròquia de Sant Pere i Sant Pau. Com a detalls dignes de destacar tal vegada la temperatura sigui l'únic d'importància, doncs mentre climatològicament parlant, ningú no recorda uns dies tan calorosos, en el pla de la germanor la participació i l'ambient parroquial, ningú no recorda tampoc tanta fredor.

Justament enguany que se celebra el Centenari de la proclamació de la Verge de Montserrat com a Patrona de Catalunya, s'hagué de suspendre una conferència que sobre el tema havia de pronunciar el Pare Maur Boix, per falta de quòrum (14 persones).

Un dels actes més participats fou precisament el Viacrucis del dilluns al matí, que com sempre es celebrà per la muntanya, i l'audiència del Pare

Abat que podríem qualificar de purament protocolària, doncs coneixent com coneix l'actual situació de la parròquia, procurà no caure en el parany d'interessar-se, com ell sol fer, per l'activitat parroquial, l'Assemblea Diocesana i d'altres temes relacionats amb la pastoral, com va fer l'any passat sense obtenir cap resposta satisfactòria, ans al contrari produint-li tal preocupació que arribà a dir "Mai no m'havia trobat tan violent, em semblava estar dins una cambra frigorífica".

Confiem que l'any vinent en què la nostra Romeria complirà el mig segle tot millorarà.—J.F.

NOCES D'ARGENT

Avui que tots els diaris, revistes i d'altres mitjans de comunicació social dediquen grans espais a la publicació de temes relacionats amb la violència, l'odi, la mort, la frustració, el desencís i tants i tants d'altres temes de signe negatiu, tal vegada la celebració d'unes noces d'argent no tinguin prou categoria per ocupar un petit espai en les planes d'un gran diari, però penso que en aquesta revista hi pot haver un raonament per fer esment d'aquesta celebració especialment en aquests dies en els que el divorci ocupa un lloc privilegiat en les tertúlies quotidianes.

En aquesta ocasió ha estat el matrimoni Itarte-Sanfeliu els protagonistes d'aquesta efemèrides.

La celebració consistí en una missa concelebrada presidida per Mn. Joaquim Rovirosa en la que hi participaren el senyor rector de Sant Cosme i el de Santa Maria de Castelldefels, l'ecònom de Ciutat Badia i exvicari de la Parròquia, Mn. Enguix, i altres sacerdots. Mn. Josep Maria Fabró pronuncià l'homilia. A la sortida de la celebració religiosa es disparà una fortíssima traca. Finalment tots plegats, capellans i convidats, es trasladaren a un restaurant per festejar aquest vinticinquè aniversari de boda.

Des d'aquestes planes desitgem al Cisquet i a la Teresa moltes felicitats i aprofitem per felicitar molt cordialment tots aquells matrimonis que en el decurs d'aquest any celebren les seves noces d'or o d'argent. A tots moltes felicitats i molts anys de vida.—Jordi.

COSES QUE PASSEN A EL PRAT

He aquí, muy esquematizados, algunos de los más recientes sucesos acaecidos en El Prat. En el apartado de nombres propios, destacan los siguientes:

• **Tomás Avila Garcés**, alias "El Tomasín", 16 años, ya salió de la "trena" y nos aseguran que con nuevos "conocimientos", adquiridos en la calle Entenza.

• **Mari Cruz Villanueva**, asegura haber sido víctima durante unas horas de un extraño secuestro, en el transcurso del cual sus presuntos secuestradores se apoderaron de unas pocas miles de pesetas. Es lo que se dice un timo de noticia.

• Un total de 17 terneros que de madrugada se paseaban plácidamente por la carretera de La Marina, fueron rescatados con éxito por la patrulla nocturna de la Guardia Urbana y conducidos acto seguido hasta el depósito municipal. Según parece, ningún ternero opuso resistencia al ser conducido por los improvisados "cowboys de medianoche".

• **M. G. D.**, soltero, de 49 años, pasó a disposición judicial al ser sorprendido "in fraganti" por la Guardia Urbana, cuando practicaba en la calle del Centro su "deporte" favorito: el exhibicionismo.

• **Juan Carlos V.R.**, de 18 años, pasó a disposición judicial acusado de falsificar recetas médicas. En todos los casos, el fármaco que se incluía en estas recetas, era el denominado "maximabato", el cual ingerido con alcohol produce efectos alucinógenos.

• **J.B.H.**, vecina de L'Hospitalet, fue denunciada por el "Carrefour", por impago de un talón de 72.000 pesetas. La denunciada alega que le fue sustraído el talonario de cheques, si bien no lo denunció oportunamente.

• **P.V.H.**, fue detenido por la policía, como presunto autor de diversos robos cometidos en bares de El Prat.

• **R.G.F.**, de 19 años, recibió tres puñaladas, dos en el brazo izquierdo y otra en la axila, en el curso de una pelea que sostuvo en un descampado con J.F.S., alias "El Yapi", el cual resultó ileso. El moti-

vo de la reyerta, que fue precedida del correspondiente desafío, guarda relación con las dichosas pastillas del "maximabato".

• Tres vecinos de Montcada i Reixac, fueron sorprendidos por la patrulla nocturna de la Guardia Urbana, cuando se dedicaban al feo "oficio" de robar alcachofas en un campo de El Prat. Hasta el momento de su detención, los individuos en cuestión ya se habían apoderado de 60 kilogramos de alcachofas que tranquilamente iban cargando en el interior de una furgoneta. El robo de alcachofas en los campos de El Prat ha constituido un auténtico azote, estimándose en varios millones las pérdidas sufridas por la payesía local.

• **M.G.G.**, pasó a presencia judicial por agredir con una cadena, yendo encapuchado, a su moroso inquilino que responde a las iniciales J.G.B., al que causó heridas de pronóstico reservado.

• En la operación retorno de la pasada Pascua de Pentecostés, solamente se produjo una víctima en las carreteras catalanas y ésta tuvo lu-

gar en el término municipal de El Prat. Concretamente, el mortal accidente se registró en la autovía de Castelldefels, enfrente de La Papeleira. El peatón, Manuel Hernández Romero, de 54 años y vecino de Barcelona, resultó alcanzado por un turismo, cuando intentaba cruzar la calzada, en medio de un intenso tráfico.

• La CMP acordó llamar la atención al director de la sucursal del Banco de Bilbao, por no retirar a tiempo una "senyera". La denuncia fue formulada por el portavoz del grupo municipal socialista, Alfred Jarque, que actualmente vive en el mismo inmueble de dicha entidad bancaria. Al parecer, hubo reprimenda de arriba al director del banco.

• A los miembros de la Asociación de Vecinos del barrio de San Cosme les diría que, a pesar de no haber sido informado en su momento, ni por haberme convocado a una posterior rueda de prensa, un servidor cubrió puntualmente la información sobre la pasada jornada de lucha contra la delincuencia. Así lo

gulo. Por una parte, tenemos a Marga Solé (corresponsal de "El Periódico"), por otra, a Ezcurra, sin duda el más enigmático ("La Vanguardia"); y por último, citaremos a Mateo Serra (¿), esposo, como se sabe de la primera. Aquí hemos puesto expresamente un interrogante, porque en realidad no se sabe la pieza que toca el señor Serra en el tinglado. Lo único que podemos decir es que últimamente, cuando pasan lista en alguna parte, al preguntar por el invisible señor Ezcurra, enseguida el señor Serra responde: "¡Presente!" Aquí, ¿a qué jugamos?

Antes, con la presencia en la "colla" de Carmen Luque ("El Correo Catalán"), resultaba posiblemente más laboriosa la conjunción, porque, está claro que en donde esté un buen triángulo, que se quite un cuadrilátero.

Manuel Dobaño

EL TRIANGULO

La palabra triángulo, desde su original concepto meramente geométrico, se ha acomodado, en el devenir de los tiempos, a toda suerte de derivados. Así, por ejemplo, conocemos, en primer lugar, el triángulo amoroso, sobre el que se ha vertido no poca tinta; también es muy famoso el llamado triángulo de las Bermudas, terrorífica zona del océano Atlántico, al norte de las Antillas, en donde los barcos son ingeridos por una fuerza misteriosa; en fin, se sabe asimismo de la existencia de triángulos políticos, pasando por los musicales, etc. Sin embargo, la última novedad en triángulos, ha aparecido recientemente en El Prat, en donde siempre suceden cosas.

Nos referimos, en concreto, al triángulo periodístico. Y como quiera que todo triángulo ha de estar formado necesariamente por tres líneas o cosa parecida, que se cortan dos a dos, pasemos pues, a explicar quiénes configuran este singular trián-

gulo. Por una parte, tenemos a Marga Solé (corresponsal de "El Periódico"), por otra, a Ezcurra, sin duda el más enigmático ("La Vanguardia"); y por último, citaremos a Mateo Serra (¿), esposo, como se sabe de la primera. Aquí hemos puesto expresamente un interrogante, porque en realidad no se sabe la pieza que toca el señor Serra en el tinglado. Lo único que podemos decir es que últimamente, cuando pasan lista en alguna parte, al preguntar por el invisible señor Ezcurra, enseguida el señor Serra responde: "¡Presente!" Aquí, ¿a qué jugamos?

Este mes de dedicamos la canción "Es un muchacho excelente" a la Telefónica, por la siguiente noticia:

Nunca es tarde, si la dicha llega, dice el refranero popular. Al fin, la Compañía Telefónica se ha decidido a llamar a las cosas por su nombre y enmendar viejos errores, al insertar en la última edición de su guía de la provincia de Barcelona, el nombre de EL PRAT DE LLOBREGAT, que es el que oficialmente le corresponde. Esperemos que en próximas ediciones de esta guía desaparezcan otros anacronismos, como por ejemplo el de "Delegación Provincial de Prensa y Radio del Movimiento".

Manuel Dobaño

HISTORIES D'EL PRAT

LA "MANI" ANTIDELINCUENCIA

GUIA **Delta** DE SERVEIS

ACUPUNTURA

ACUPUNTURA

MIGUEL AGUIRRE
ACUPUNTOR
Diplomado y Colegado

- MASAJES
- SESIONES INFRARROJOS

Avda. Montserrat, 121, 1.º, 2.º - Tel. 379 13 01

DISPENSARIOS

+ DISPENSARI

Frederic Soler, 15 - Tel. 379 11 73

Cures - Inyecciones
Tensió Arterial - Sondatges, etc.
SERVEI A DOMICILI

Horaris: Mati de 9^a a 1
Tarda de 5 a 8
Diumenges i Festius de 11 a 1

FERRETERIA

FERRETERIA BRICOLAGE DURAN

Especialidades: Material eléctrico y Fontanería, Maderas, Pinturas y ARTICULOS HOGAR

Av. F. Gallart Monés, 62-64
Teléfono 370 27 03
EL PRAT DE LLOBREGAT

OPTICA

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

Avda. Montserrat, 130
EL PRAT

ASESORIA

CONTABILIDADES

Asistencia en propia Empresa
SOCIEDADES, PARTICULARES,
ETC.

ASESORIA FISCAL

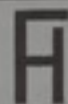
EL PRAT
TELEFONO 379 81 22

ELECTRONICA

REPARACION DE:
RADIO TV-COLOR
ANTENAS COLECTIVAS

Frederic Soler, 15 - Tel. 379 11 73
Prat de Llobregat (Barcelona)

FERRETERIA-HOGAR

PEQUEÑO ELECTRODOMESTICO

BRICOLAGE MENAGE

Eusebio Beltrán y Serra, 13-15
Teléfono 370 11 53
El Prat de Llobregat

optica PRAT

Sección Lentes de Contacto

Frederic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

FLORISTERIA

flors company

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

TAPICERIA

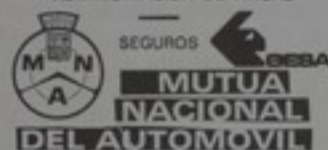
TALLER DE TAPICERIA
Enrique Ferrer

Tapizado de puertas, paredes, cojines y restauración en general

Santiago Rusiñol, 79 - Tel. 379 48 95
Particular: Tel. 379 12 76 - EL PRAT

Asesoría Técnica Laboral

GABINETE JURIDICO-LABORAL-FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.º
Teléfono 379 59 99

Reparación de TV - Porteros
electrónicos - Antenas colectivas

Avda. Montserrat, 283-28
Tel. 379 18 29

AUTOESCUELA

AUTO
ESCUELA

Gato negro, s.a.

V. Montserrat, 121 Casanovas, 48
Tel. 379 52 49 Tel. 379 29 47

EXTINTORES

EXTINTORES INDUSTRIALES Y DOMESTICOS

Para Información
sin compromiso
llame al
Teléf. 379 02 31

HERMA
Casanovas, 3

FOTOCOPIAS

FOTOCOPIES
FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

TAXIS

RADIO TAXIS
PRAT

370 16 11

Servicio permanente las 24 horas

Calle Viladecans, 39 Bajos

CORTINAS

carbó

CORTINAS

CASTILLA, 4

FERRETERIA

PRIMER AUTO-SERVEI
DE FERRETERIA EL PRAT

Teléf. 379 06 69

GIMNASIO

ALTA ESCUELA
DE
TAEKWON-DO
WON FARRES

Masculino y femenino

Clases especiales para niños y niñas

Clases mañana y tarde

Plaza Pau Casals, 5

Teléfono 379 39 08

TAXIS El Prat

Tel. 379 13 25

DIA Y NOCHE

Tarragona, 124

als "tejeros" d'aquest país no els hi deu agradar ni una mica.

- Però, malgrat els teus processaments no t'ha passat mai res...

- Home, si al que ha passat li diem res...

- Vull dir, presó

- Ah, no, no... per ara no.

- Ha influït tot això en el teu present?

- Quin dubte hi cap que aquella lluita m'ha format en molts sentits.

- Coneixes que tens enemics?

- Cada vegada que he dit una veritat me n'he creat algun. Però l'evidència m'ha demostrat que tinc molts més amics. Jo no oblidaré mentre visqui aquell dia que la major part de la gent d'El Prat va acudir a les urnes per a treure'm de la querrela dels trenta milions, que em va posar el propi Ajuntament. La gent es va portar meravellament amb mi.

- No eres més representatiu tu aleshores, que l'actual Ajuntament?

- Es diferent. Quan ja es té la Democrà-

Baltà, a fons

cia, aquells que han lluitat per conquerir-la es divideixen.

- Tens encara ambicions en la política local?

- El servei a la comunitat a la que hom pertany, més que una ambició és un deure.

- Hi tornaries?

- Aquesta és una altra qüestió.

- Ets dels que vivien millor contra Franco?

- Dec reconèixer que l'antifranquisme va omplir bona part de la meua lluita, però ara és temps de construir la democràcia i Catalunya, i jo sempre he estat prou constructiu.

- Quan eres a l'Ajuntament es va prendre algun acord il·legal?

- Una pila: tots els que afecten a la campanya que va aconseguir paraitzar la desviació del riu i l'ampliació de l'aeroport. La manifestació de les 25.000 persones als carrers d'El Prat era il·legal; la primera acta redactada en català per un ajuntament en ple franquisme ho era; les adhesions del consistori a qualsevol brot democràtic que es produïa al país eren il·legals... I, fins i tot, el dia que en Codina, Ferret i jo vàrem deixar l'ajuntament com a protesta per un acord que era perjudicial pels interessos d'El Prat i els principals partits, concretament PSUC, CDC i PSC varen acudir al governador demanant que tornéssim com a comissió gestora..., allò també era del tot il·legal.

- Et varen "colar" alguna edificació il·legal quan eres Tinent d'Alcalde d'Obres?

- Sabent-ho, no. Sense saber-ho... El Prat és molt gran i la veritat és que era cosa de l'alcalde vigilar-ho. L'únic cas que es va produir, el de St. Patrik, va ésser denunciat immediatament per mi davant el Consistori. Per cert, que vaig perdre la votació per enderrocar-ho i no fa gaire que el Suprem va decidir a favor meu.

- Unes quantes preguntes ràpides per acabar: nacionalitat?

- Català, Espanya, Europa. Sempre he estat federalista.

- Ets sentit nacionalista?

- Ho seré mentre hi hagi quelcom que reivindicar dels nostres drets com a poble.

- Tu també anaves amb el Miñarro al Molino a la sortida dels Plens Municipals?

- No recordo que hi fos el Miñarro la vegada que jo vaig anar-hi.

- Sempre vares ser a l'oposició a l'Ajuntament?

- Sabeu que sí.

- Pallach, Raventós, Felipe González, Mitterrand...

- Oblides que la Internacional Socialista no va voler saber res d'un socialisme de disciplina catalana...

- Màximo, Lloret, Mesa, Martín..., Baltà?

- Per què coi m'hi fiques a mi!

- Què és per a tu el Baix Llobregat?

- Per a mi com a nacionalista, un repte.

- El DELTA és de dretes?

- Per l'extrema esquerra, sí.

- Creus en la unitat dels Països Catalans?

- Anirem tot junts al cel.

- Penses deixar les coses que fa a El Prat a causa del teu càrrec?

- No seria fidel a l'agraïment i estimació que tinc per aquest poble.

Ramon Arcarons
Esteban González
Jaume Ridaura
Jordi Terrones
Felip Trapero

Radiola
La marca record.

Distribuidor oficial: AGUSTIN
TeleServicio

Castelló, 71-79 - Tel. 379.32.96 - PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Bob Beamon saltador de longitud, posee en la actualidad el récord mundial con un salto de 8,90 conseguido en los juegos olímpicos de Méjico.

TV. Color. TV. Blanco y Negro. Alta Fidelidad. Radio Cassettes. Cassettes. Transistores.
en TELE-SERVICIO encontrará post-venta, ahorro y calidad 15

Andreu Jiménez, regidor d'esport

"Sempre he valorat que el president d'una Comissió ha de treballar amb els companys de la mateixa"

Quan aquestes línies siguin publicades, Andreu Jiménez portarà ja més d'un mes de Conseller d'Esports d'El Prat i realment el treball que està fent amb els seus col·laboradors és quelcom sensacional. Quasibé podem dir que, des de fa molts anys, no es veia tant de moviment esportiu al nostre poble, quant a l'esport base. No ha estat un miracle, sinó el treball i la senzillesa de tot un equip, que, per fi, ha deixat de cantó els personalismes.

—Què representa per a tu el canvi d'una responsabilitat sindical a una responsabilitat política?

—La UGT com a sindicat socialista va veure la necessitat que, dintre d'unes llistes municipals tenia d'ésser una representació de la classe treballadora. Personalment va ser un orgull l'estar dintre d'aquestes llistes; però per mi no va ser cap canvi important, encara que la responsabilitat sindical afecta la classe treballadora i la política tot el poble, almenys a la meua carter.

—Ets més sindicalista que polític?

—Em sento més sindicalista perquè he estat més anys en aquest àmbit, però l'estar ja dos anys dintre de l'Ajuntament iguala els dos corrents.

—Com és possible que després d'un any desastrós esportivament s'ha arribat en tan sols dos mesos, a aquest alt nivell d'activitats?

—El que està fent la comissió d'esport és el que es va intentar iniciar l'any passat. Els dos membres que vam quedar, ens vam fer un plantejament seriós de treballar en conjunt i sense personalismes: saber cada un quin és el lloc que li correspon i tenir ben clar el que representa treballar per al poble.

—No és una prova molt forta per vosaltres posar en marxa un campionat de futbol-sala amb 24 equips i un de bàsquet amb 28?

—Sempre he valorat que el president d'una comissió ha de treballar amb els companys de la mateixa, encara que siguin de diferent grup polític. Ja sé que ens manquen instal·lacions, però la comissió d'esports és forta i amb la col·laboració de les associacions de pares i del poble en general podem dur a terme tots els fins que ens hem proposat.

—...Sabeu que us podeu estavellar amb aquestes aspiracions?

—...Un company de consistori m'ha recordat moltes vegades que, a la vida, hi ha dues menes de persones: les que volen treballar i els paràsits, i amb això no vull dir que dins el consistori hi hagi paràsits, però com ja he dit abans, treballant, amb la col·laboració de tots, també ens podem equivocar, però per això procurem no treballar sols.

—Es tan important el protagonisme del president de la comissió d'esports com a les altres?

—En determinats moments el president de la comissió ha de ser present a alguns actes determinats, però són tantes les matè-

ries que comprèn la comissió que el treball s'ha de fer conjuntament entre tots els membres de la mateixa.

—El fet que dintre de l'Ajuntament les qüestions polítiques tinguin prioritat no deixaran l'esport relegat a un segon terme?

—Realment sí, però és comprensible perquè el poble té moltes necessitats i fa que l'esport sigui el germà pobre de l'Ajuntament. En un Ajuntament d'esquerres com el nostre, s'hauria de valorar més l'esport base, per això esperem que aquest any ens tinguin més en compte.

—Es cert que hi ha problemes econòmics per acabar els vestidors del pavelló?

—No, el que va passar va ser que es van passar per alt algunes partides, però ja es contemplen quantitats per tot això al pressupost d'aquest any.

—Es tornarà a la política de subvencions no municipals a entitats locals?

—Nosaltres hem valorat que ha d'haver-hi una subvenció municipal a les entitats locals, però això no vol dir que s'aprovi dintre dels pressupostos. Existeixin o no, hem de mirar molt bé a qui se li donen.

—En què repercuteix la "entente cordiale" que sembla existir dins de la comissió d'esport entre el PSC-PSOE i el PSUC?

—Hi ha un pacte municipal de progrés, però tot i això vaig deixar ben clar al company Lluís Mijoler que encara que jo sigui el president de la comissió, no pensava marginar ningú perquè entenia, entenc i entenc, que dins d'un grup de treball hem de deixar en uns moments determinats, els interessos polítics a un costat i treballar de cara a la població. Fins ara, el company Mijoler m'està demostrant que aquesta és també la seva línia, i crec que tot això s'ho trobarà el poble.

"HEM DE DEIXAR, EN UNS MOMENTS DETERMINATS, ELS INTERESSOS POLITICS A UN CANTO I TREBALLAR DE CARA A LA POBLACIO"

—Existeix una total compenetració entre la comissió d'esports i la d'obres i serveis, per la millora d'instal·lacions?

—Sí, però obres i serveis no es pot ocu-

par integralment de les instal·lacions esportives, ja que té molta feina amb escoles, carrers, etc. I si moltes coses no s'han fet ha estat per manca de temps i mitjans.

—"Sabem que la comissió d'esports va demanar urgentment que urbanitzessin els accessos al pavelló, per què no s'ha fet?"

—Per el que he dit abans. A les darreres permanents ja s'ha aprovat l'asfaltat de l'accés al pavelló d'una manera provisional, així com també la il·luminació.

—Què li semblen al conseller d'esports les relacions entre associacions de pares i claustrats de professors?

—Sembla ser que el darrer any hi va haver uns certs problemes, però crec que és a ells a qui li correspon dir si ho fem bé o malament. El bon enteniment entre uns i altres és vital per a la organització i desenvolupament de la nostra tasca i puc dir que nosaltres comptem i comptarem amb ells.

—Com veu el PSC-PSOE el tenir la cartera d'esports?

—Crec que el nostre programa electoral ja va deixar ben clar la importància que té l'esport dins del nostre partit, i penso que és una cartera molt rendable de cara al poble. El tenir 5.000 escolars dona un camp molt gran per treballar i el meu partit dona tanta importància a aquesta cartera com a qualsevol altra.

—Com està actualment el problema de la cubrició de la pista del Fondo d'en Peixó i la il·luminació de les instal·lacions d'atletisme?

—En primer lloc el que pretenem és conservar en bon estat tot el que tenim, però també som conscients que una pista d'atletisme de la categoria de la nostra, no tingui ni un bon accés ni una mínima il·luminació, i esperem que aquest any tant un problema com l'altre, seran solucionats.

—...Però, els 20 milions de pressupost de la comissió esportiva arribaran per a tot això?

—Amb la mà al cor, et puc dir que ens quedarem curts, però només contemplem el que creiem estrictament necessari per l'esport local, però també som conscients que, segurament, el pressupost serà retallat i hauré de treballar amb el que ens quedi, però cal dir que el defensarem fins a la fi.

—Coneixes a fons la problemàtica esportiva local?

—Crec que sí, perquè des de que estic a la comissió, no ja com a conseller, sinó des d'abans, he procurat interessar-me per tot l'esport local. Sé que està immers en una situació molt greu, però intentarem fer tot el possible per que surti d'aquest "bache".

—Què voldries dir-li al poble?

—Voldria dir que tant la comissió com jo personalment estem a la disposició de totes les entitats esportives, mitjans de comunicació i de qualsevol persona que tingui inquietuds esportives, i que acceptem la seva col·laboració per millorar la nostra tasca.

Josep Margalef i Joan Cavallé

Fútbol: Resumen de un año

Finalizó la temporada futbolística 80-81, aunque no podemos decir que ha sido una temporada importante sobre todo para la primera entidad local, A.D. Prat, que si bien ha quedado clasificado con un tercer puesto en la tabla, esto no le dice nada al A.D. Prat ni al socio, lo que se pretendía era subir, y esto no se ha conseguido. Mientras Carlos Piñol y Manresa siguen en sus puestos haciendo el nuevo equipo de la temporada próxima y como dice el refrán "a la tercera va la vencida", esperemos que esta próxima temporada consigan lo que todos deseamos: la categoría superior.

Mejor suerte ha conseguido el U.D. San Cosme de Pedro García que milita en 3a. Regional, al quedar campeón y primer clasificado de su grupo le da el ascenso automático a 2a. Regional, o sea, la misma categoría que nuestra primera entidad A.D. Prat. Nuestra enhorabuena a todo el club y a la afición y sobre todo al equipo y su entrenador pratense Pedro García, que en dos temporadas que lleva entrenando son dos los equipos que han ascendido de categoría, que siga la racha.

Por otra parte, C.F. Terlenka no se puede decir que ha tenido una brillante temporada en cuanto a resultados generales toda vez que como saben, tiene 8 equipos federales y casi otros tantos de chicos que lo practican y hacen partidos amistosos, pero lo importante es que jueguen.

El primer equipo juvenil a punto ha estado de perder la categoría, solamente un punto lo ha salvado, mientras que el juvenil de tercera división, con un segundo puesto, es posible que consiga el ascenso. Por otra parte, el Infantil "A" ha sido el campeón moral de su grupo y, por tanto, debería hacer la promoción para el ascenso a preferente, pero no ha podido ser, al tocarle en su grupo el Barcelona y por tanto el primer clasificado, ha hecho como dice el refrán "el perro del hortelano que ni come ni deja comer"; o sea, que no sube el Barcelona porque no le interesa ni deja subir al Terlenka, por ser el segundo clasificado.

Esperemos que consigan mejor suerte en el campeonato de Penyes Barcelonistes que al escribir esta crónica está clasificado para semifinales conjuntamente con el juvenil "A". De igual forma en el trofeo Pablo Porta estos dos equipos marchan muy bien y en su momento les tendremos informados.

Sobre todo tenemos que destacar al equipo Benjamin. Chicos de 9 y 10 años que han conseguido clasificarse para los campeonatos de Catalunya y consiguiendo el tercer puesto en estos campeonatos. Aunque han tenido que hacer largos desplazamientos como a Lérida y otras ciudades, se ha tenido una gran colaboración de padres de los chicos que como ningún otro año los han seguido durante toda la liga poniendo a disposición sus vehículos como

su presencia en los campos de fútbol que de tanto apoyo les ha servido para conseguir llegar hasta donde han llegado.

C.F. Terlenka lo que menos busca son resultados, pero si viene, bienvenidos sean. El principal objetivo del club tantas veces dicho por su presidente Floris Van Berkel a sus entrenadores es que el chico se sienta a gusto en el deporte que le gusta y que tengan derecho a jugar tanto el mejor dotado en este deporte como el que no lo está, lo importante es que al chico le guste y juegue, de ahí que haya tantos equipos; y el muchacho no se sienta discriminado. Y si se cuenta con esta colaboración tan estupenda que ha habido este año por parte de padres y simpatizantes, mucho mejor es que cada día los padres se preocupan más de adónde van sus hijos.—Esteban

EL EQUIPO BENJAMIN DE TERLENKA A LOS CAMPEONATOS DE CATALUNYA.— Delegado: Peña, Avilés, Mota, Martínez, Trigo II, Calderón, Solís, Pena, Moreno (entrenador) Ricardo, Chamorro, Dols, Laín, Trigo I, Solera, Rebull, Núñez y Alejandro.

LA U. D. SAN COSME ¡CAMPEON!

UD San Cosme, campeón del grupo IX de Tercera Regional. En la foto: Julián, Angel, Racero, Gallego, Banana, Sierra, Díaz, Bobi, Pedro García (entrenador), Guillén, Poli, Peña, Gómez, Gámez, Marcos y Chirri.

SUSCRÍBASE
A:

Delta
LLOPREGAT

Otro título para el G. C. R. La Seda de Barcelona

El equipo Femenino de baloncesto del G.C.R. "La Seda de Barcelona, S.A." que de una manera brillantísima ha conquistado el título de Campeón de Liga Primera Categoría, en la competición del Instituto del Tiempo Libre (antes E. y D.) y clasificado en cuarto lugar de la clasificación general (categoría preferente, primera regional) de un total de 16 equipos.

La competición del I.S.T.L. se ha jugado en un solo grupo de 16 equipos (categoría preferente y primera categoría) todos contra todos, sistema Liga a doble vuelta, pero con dos clasificaciones, una para Preferente y otra para Primera y una clasificación general. He aquí las clasificaciones:

1o.: Terlenka: Total puntos: 43; 2o. Eulalienc: Total puntos 31; 3o. Vilamar: Total puntos 29.

El equipo femenino de baloncesto del G.C.R. "La Seda" ha conquistado el título con todo merecimiento. Pero no sin haber hecho un trabajo duro y altamente sacrificado a que el preparador le sometió. Prueba de ello es que en la segunda vuelta, de los quince partidos jugados se han conseguido 12 victorias y tres derrotas. Los cinco últimos encuentros han sido jugados con valentía y calidad de juego. Para dar idea, damos un resultado no frecuente entre equipos femeninos (92-43) ante el Montcada (primera categoría) y una clara victoria ante el tercer clasificado de la Preferente, Ildefonso (52-34).

G.C.R. TERLENKA.— De pie: Joan Busquets (entrenador); Dolors Espuny, Paca Delgado, Toñi Moreno, Pili Alegre, Mariló Bustillo, Montse Muñoz y Epi Echarte (Delegado). Agachadas: Marisol Arranz, Susana Serra, Solé Chueca, Reme Segura y Nieves Cornejo.

1.750 escolares en el trofeo "pratenc" de atletismo

Se celebró en las pistas de Atletismo "Moisés Llopart" el primer Trofeo Pratenc de Atletismo, organizado por el "Club Pratenc" de nuestra localidad, para promocionar esta modalidad deportiva entre los escolares.

Bajo un sol de justicia, se reunieron los 1.750 escolares, de nuestra localidad, inscritos en sus respectivos colegios, para la prueba; desde los benjamines hasta los cadetes.

Desde las 9,30 hasta las 3,30 fue un espectáculo admirable ver como los chicos y chicas daban lo mejor de sí mismos en busca de unas buenas marcas.

A pesar de los fallos, lógicos e involuntarios, al ser tantos los participantes, la organización estuvo a gran altura.

Se repartieron 64 trofeos y 224 medallas a los mejor clasificados, así como cientos de regalos a todos los participantes.

El Club Pratenc quiere agradecer, desde estas páginas, a todos los que con su colaboración han hecho posible esta fiesta deportiva: Colegios, Asociaciones de padres, Ayuntamiento, Entidades Bancarias, Casas comerciales, etc. Gracias en nombre de 1.750 escolares ilusionados y deseosos de participar en tan bello deporte.

Esperamos que esta experiencia sirva para que el próximo curso se organicen competiciones de atletismo a lo largo de todo el año. ¡Atletas sí tenemos! Y afortunadamente también hombres, como el profesor de E.G.B. Amancio que es un amante de este deporte en quien ha recaído la mayor parte de esta organización.

EL PISO QUE USTED NECESITA EN GAVÁ

Salamanca, 12-14

**A sólo
10 minutos
del Prat**

Desde
1.900.000
Pesetas.

**Información
y venta:**
En la misma obra,
días laborables, excepto lunes,
de 10 a 1.30 y de 4 a 8.
Domingos y festivos de 11 a 2.
Y además en nuestras
oficinas centrales.

Balmes, 114-3. * tel. 215 05 00 - Barcelona-8

- Pisos de 3 y 4 habitaciones - Amplio Salón - Baño completo - Cocina con patio - Lavadora - Terraza a calle.
 - Suelos de terrazo de primera calidad, abrigantado y pulido.
 - Todo el piso empapelado
 - Cocina y Baño con azulejos de calidad a toda altura.
 - Portero electrónico. Lujoso Hall de entrada a la finca y ascensor de primera marca.
 - Zona tranquila y muy bien comunicada con la ciudad, (tren y bus, con estación a 50 metros).
- Caja, tiendas, mercado, colegios y cerca de la Playa.

● **ÁTICOS** con gran independencia y magnificas vistas.

Compre por la mensualidad de un alquiler.

Sólo **200.000** Ptas. de entrada (llaves mano) y **17.185** Ptas. al mes (todo incluido)

mobldecor

c/. Castilla, 10
EL PRAT DE LLOBREGAT

EXCLUSIVAS

- Seleccione su propia decoracion en MOBLIDECOR
 - Especialistas en proyectos. Denos una idea, y nosotros pondremos el resto.
- ¿Por que elegir MOBLIDECOR? Porque es diferente.
Pase y Vd. mismo lo comprabrara.

Castilla, 10

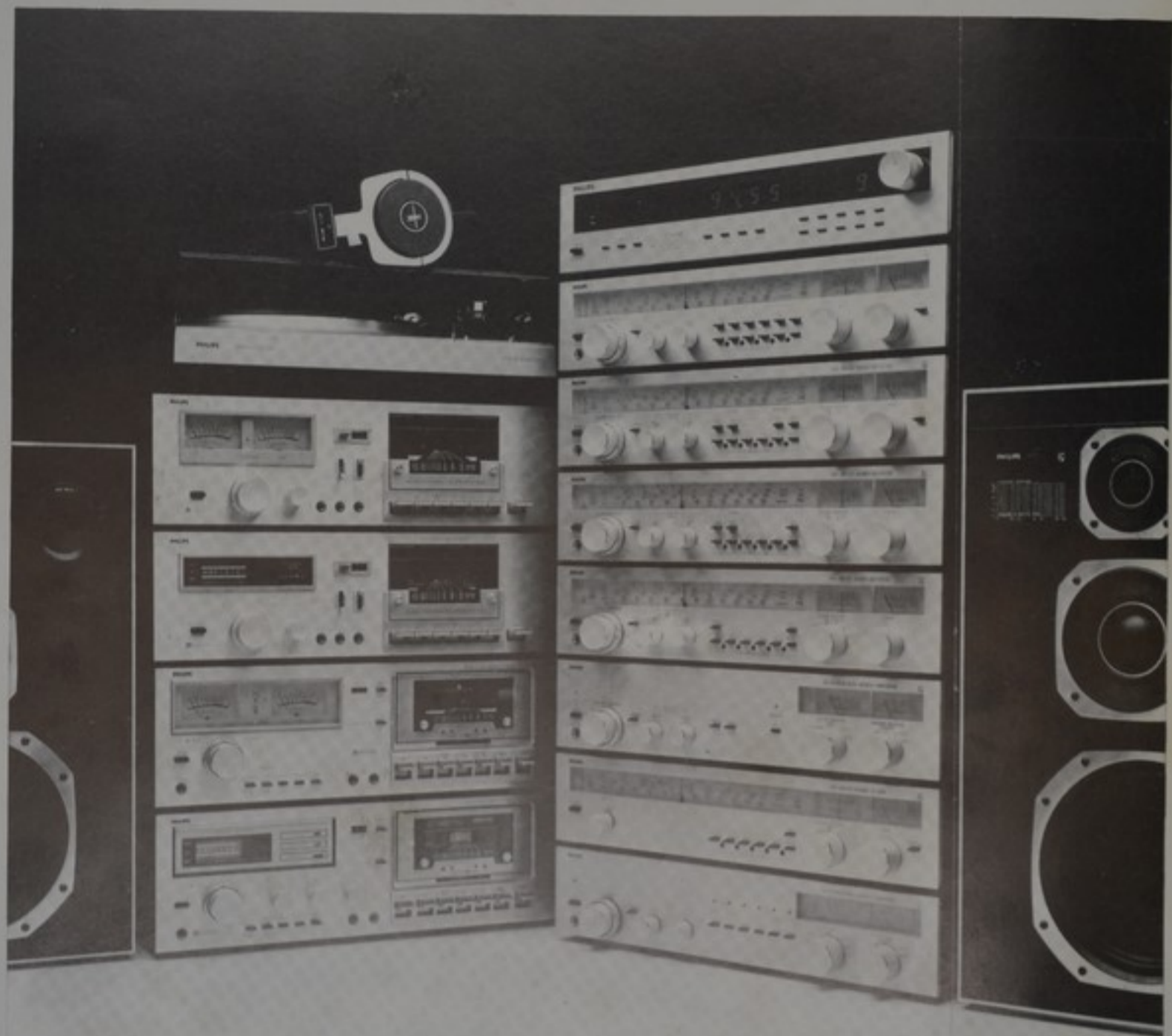
Teléfono 379 57 99

EL PRAT DE LLOBREGAT

¿POR QUE ELEGIR PHILIPS?

Un récord sobresaliente de los perfeccionamientos en Alta Fidelidad, basado en una investigación incesante, la innovación y la mejora de los productos, apoyado todo por una organización de servicio presente en todo el mundo.

telerradio★

Ayda, Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

para los que saben comprar... y ahorrar